

MUTANT CHRONICLES

FIVE HERETICS

Lidstvo zase jednou stojí před velkým nebezpečím, které může ohrozit jeho existenci. A jedinou možností bude spojit se a čelit hrozbě společnými silami. Ovšem, komu se dá důvěřovat a komu ne?

Kdesi v Pásu asteroidů prolétá lehký křižník Kapitolu *CSS Arrowsmith*, třída Osprey. Kapitán William Rodgers už dvanáct dní a osm hodin prohledá tyhle asteroidy, ale marně. Ovšem právě nachází signál, který tak dlouho hledal. Ihned navádí svoji loď k souřadnicím signálu a na povrch onoho asteroidu posílá průzkumný tým.

O pár minut později z křižníku vyletěla malá výsadková loď a dosedla na povrch neforemného kamene. Vystoupila šestice vojáků ve vesmírných skafandrech, protože asteroid nebyl kvůli svým malým rozměrům a žádným přírodním zdrojům terraformován. Zapnula reflektory a vydala se přímo k hlavnímu kráteru.

Uvnitř kráteru pak spatřila přesně to, co očekávala – havarovanou loď Kartelu, typ STH-18 Courier. Průzkumníci k ní přišli a prohlédli zvenčí. Měla protržený trup, takže pasažéři i posádka pravděpodobně zemřeli, pokud se ovšem nezavřeli ve vzduchotěsných komorách. Muži otevřeli vstupní dveře a opatrně vešli dovnitř. Pro všechny případy měli zbraně, ale nečekali, že je budou muset použít. Prohledali loď palubu po palubě až konečně našli několik lidských těl. Ležely různě po palubě, na obličejích měly dýchací kyslíkové masky, ale přesto nevykazovaly žádné známky života.

Týmový lékař osoby prohlédl a konstatoval, že mají šanci na přežití. Proto byly ihned odneseny do výsadkové lodě, stejně tak jako všechny dokumenty z kartelové lodi, jako například lodní deník a osobní věci posádky a pasažérů. Lékařovi se podařilo všechny osoby v stabilizovat, ovšem ještě byly v bezvědomí.

Výsadková loď se poté vrátila na *CSS Arrowsmith* a předala pacienty na lodní ošetrovnu. Zde byl jejich zdravotní stav vylepšen a za pár hodin už nabyly vědomí, z čehož měl kapitán velkou radost. Ovšem bohužel, ukázalo se, že osoby trpí částečnou ztrátou paměti, takže nedokáží na všechno odpovédět a jsou velmi zmatené. Hlavně také neví, co na palubě kartelové lodi vůbec dělaly. Během zpátečního letu si je kapitán předvolal a vše jim proto vysvětlil doufaje, že jim tak obnoví jejich paměť.

Před dvěma týdny sestavil Kartel tým expertů, jejichž úkolem bylo prozkoumat situaci v tomto sektoru Pásu asteroidů. Důvod: podezření z operací Černé legie. Těmi experty byli právě pasažéři havarované lodi. Nicméně, o týden později byl zachycen nouzový volací signál, který informoval, že loď týmu byla sestřelena. Kartel si velice přál, aby své agenty dostal zpět, aby mu řekli, jak mise dopadla. Jenomže se ztrátou paměti to bude velmi těžké.

Na palubě křižníku se proto nachází i speciální agent Kartelu, John Fox. Ten se mužů vyptává na to, co si naposledy pamatují, ale zjišťuje, že si nejsou schopni vybavit ani své jméno. Fox má rozkaz přivést muže na Lunu, kde je Kartel podrobí důkladnému lékařskému vyšetření. Snad tak najde příčinu jejich amnézie.

Po pětatřicetidenním letu loď *CSS Arrowsmith* konečně dorazila na Lunu. Za tu dobu se všechny zachráněné osoby snažily na něco vzpomenout, ale víceméně se jim to nedařilo. Pouze jeden muž si vzpomněl na své křestní jméno – Jimmy. Speciální agent Fox odvedl osoby do kartelové bezpečnostní stanice v Luna City, aby je zde podrobil důkladnému vyšetření mozku.

Lékaři posadili muže do křesel a připojili je elektroencefalogramu, který dodal Kybertronik. Několik hodin pozorovali mozkovou činnost, ale žádné vysvětlitelné příčiny ztráty paměti nemohli najít. Agent Fox dostává nápad, který možná pomůže mužům vzpomenout si. Propouští je ven, do ulic Luna City. Jakmile se dostanou do známých míst, možná se jim paměť vrátí. Za měsíc se však mají vrátit zpět, aby mohly být provedeny další testy.

Ve městě si jeden z mužů vzpomněl nejen na své jméno, ale i na svou minulost. Je to William Cain, admirál imperiálního vesmírného námořnictva. Cain zašel do místního baru, aby si v hlavě všechno urovnal. Zde si k němu přisedl muž, který se představil jako George Boon, poručík imperiálních ozbrojených sil. Vysvětluje, že pokud se Kartel dozví, jak mise probíhala, přednese její výsledek v nejbližším zasedání rady, takže se o něm dozví všechny korporace. To však Imperiál nechce dopustit. Chce se dozvědět o misi dřív, než ostatní, protože doufá, že tak dostane strategický náskok. Boon má rozkaz odvést admirála Caina na Victorii, kde mu bude celá záležitost vysvětlena.

Cain souhlasí a tak ho poručík odváží na palubu těžkého křižníku třídy Nimrod, *HSSS Lionhead*, který kotvil na orbitě. Tento křižník je Cainovou vlajkovou lodí. Protože je vybaven Harrisonovým pohonem, cesta na Victorii trvá jen pět dní. Zde je William Cain předvolán před hraběte Malcolma MacGuira, který ho s okamžitou platností vrací do velení Cainovy Čtvrté flotily. Ta je složena z mnoha lodí, na jejichž palubách je velká pozemní armáda. Té velí generálmajor Earl Morton, Cainův dlouholetý spolupracovník a přítel. Poručík Boon se stává Cainovým osobním poradcem.

Na palubě křižníku se William Cain setkává s Mortonem, který mu vysvětluje, o co vlastně v jeho tajné misi šlo. Cílem Kartelu bylo nalézt a zneškodnit pět mocných kacífů Černé legie – prvním z nich je Morgei, the Deathbringer, mocný kacíf apoštola Muawijheo, druhým je Gorffey, the Darkbringer, služebnice Ilian, dalším je Antrius, the Decaybringer, poskok Demnogonise, čtvrtým je Bendor, the Doombriinger, stoupenec Algerotha a posledním je Lontred, the Delusionbringer, služebník Semaie. Admirál Cain bude muset prohledat celou Sluneční soustavu, od Merkuru po Jupiterovy měsíce. Jakmile kacíře naleznou a zabijí, zabrání tak v dokončení jejich plánu. Ať je to plán jakýkoliv, Imperiál dostane převahu nad ostatními korporacemi.

Několik hodin po přeletu si jeden ze členů posádky vzpomíná na svůj život – je to kapitolský podplukovník Arthur Mitchell, důstojník Těžké pěchoty. Nemůže přijít na to, proč byl vlastně součástí té mise Kartelu a tak odjíždí za svým starým známým diplomatem Ronem Stewartem, aby získal odpovědi. Mitchell si je vědom toho, že kapitolský úřad DEDE nebude mít o té misi žádné záznamy, protože šla mimo jeho působnost a tak chce po Stewartovi, aby zjistil něco od svých spolupracovníků. Stewart osobně zná hlavního náměstka kapitolského úřadu DEDE, který pracuje v tajné službě MIC. Ten muž se jmenuje Jonathan Reynolds a je jediným člověkem, který může Mitchellovi pomoci. Druhý den se Arthur Mitchell vydává do vesmírného přístavu Luny – Mastervillské komunikační centrum, odkud má odletět na Mars, do hlavního města San Dorado, aby se setkal s oním mužem.

Když podplukovník Arthur Mitchell přijel na Mastervillské komunikační centrum, zakoupil lístek na nejbližší let na Mars. Jelikož z tohoto terminálu byly vypravovány tři lety denně na rudou planetu, do odletu mu zbývalo několik hodin. Chvilí přemýšlel, jak by je strávil a nakonec se rozhodl, že navštíví několik příjemných chvil v místních hostincích, jimiž byla tahle městská část proslulá.

Mezitím další člen posádky havarované lodi vešel do jiného baru v jiné části města. Bar mu totiž připadal povědomý. U barmana si objednal pití a velmi rychle zjistil, že ho barman zná – oslovil ho jménem „Michael“. V tu chvíli si muž vzpomněl na celé své jméno, Michael Paxton. Vzpomněl si také na valnou část svého života v korporaci Imperiál, v jejich ozbrojených složkách. Ovšem posledních sedm let pro něj stále bylo záhadou.

Do baru, ve kterém seděl Michael Paxton, přiběhl muž, docela udýchaný, a očima proletěl všechny přítomné. Když Paxtona zahlédl, pomalu k němu přišel a přisedl. Aniž by cokoliv řekl, vytáhl z kapsy obálku a strčil ji do kapsy Paxtona. Potom se sebral a odešel. Paxton obálku otevřel a přečetl její obsah. Byla to stručná zpráva, ve které mu kdosi psal, aby se dostal do jisté budovy.

Michael neváhal a okamžitě vyrazil, chvíli bloudil, ale nakonec budovu uviděl. Byla to stará, ale zachovalá budova. Vešel dovnitř a v jedné opuštěné místnosti se setkal se čtyřmi muži. Měli zde nějaké vybavení, které ukazovalo na to, že patří k IKB, tajné službě – v okně byl dalekohled, který mířil někam do ulic. Byly tu monitory pro sledování obrazu skrytých kamer, odposlouchávací zařízení a mapa města.

Agenti Paxtonovi vysvětlují celou situaci – ačkoliv pomohli Cainovi v zapojení do pátrání po těch kacířích, chtějí je hledat nezávisle na něm. IKB má totiž podezření, že hrabě Malcolm MacGuire, který je v celé operaci zainteresován, chce využít Caina, aby klan MacGuire získal v imperiální vládě další moc. Což by mohlo vést k nestabilitě a možná i další občanské válce. Michael Paxton, kterému je připome-

nuto, že pracoval jako Velící agent IKB, dostane tým tajných agentů, jehož úkolem bude pronásledovat Caina na každém kroku a monitorovat jeho postup. Paxton se musí pokusit najít a zabít ty kacíře dřív než Cain. Hlavní ale je dobře zamaskovat všechny tahy, které udělá tak, aby nebylo poznat, že za tím vším stojí Imperiál. Pokud půjde do nejhoršího, má povolení zabít i členy Imperiálu, aby zabránil vlastnímu odhalení.

Paxton si od agentů bere potřebnou výzbroj a výstroj a vydává se do městského vesmírného přístavu. Zde na něj již čeká dvacetičlenný tým agentů a malá loď, která se maskuje za civilní. Je vybavena Harrisonovým pohonem, takže cesta na Victorii bude rychlá.

Paxtonův tým se přesunuje k Victorii, na jejíž orbitě stále čeká Čtvrtá Cainova flotila. Paxton a dva další agenti se dostávají na palubu velícího křižníku *HSSS Lionhead* v převlečení za Cainovy nové osobní ochránce. Admirál Cain nařídil rozdělit svoji flotilu na menší části, které budou pátrat po kacířích. Sám se ujal jedné z ní.

V Luna City bloudí další člen týmu, který se marně snaží vzpomenout na svůj život. Náhle přichází na místo, které je mu velice povědomé, ovšem je tu postaven nový řadový domek, na který si vůbec nepamatuje. Jde tedy k domku a od jeho vlastníka se snaží dozvědět více, ovšem marně. Vlastník domu ho považuje za blázna a vyhrožuje, že zavolá policii. Muž se nechává vyprovokovat a používá na vlastníka násilí, ovšem ten ho stále ujišťuje, že o nic neví. Muž opustil ulici a vydal se dál. Ještě ho napadlo zkontrolovat část města, ve které se vlastně nacházel. Podle všeho patřila k Bauhausu. Ta informace mu moc nepomohla – necítil v sobě žádné závazky vůči Bauhausu. Nechápal, co v téhle čtvrti vůbec pohledával.

Nesoustředil se na cestu, spoléhal, že jeho nohy ho automaticky zavedou na další místo, které mu snad prozradí více o jeho minulosti. Musí najít nějakou stopu, takhle přece nemůže skončit – jako bezdomovec, který nemá kam jít. Neměl prakticky žádné peníze, nemohl si dovolit hotel a jeho oblečení nebylo právě vhodné pro spaní na ulici. Ani si nevzpomínal na městské vyhlášky Luny, jak jsou kontrolovány ulice v noci. Klidně by ho mohl sebrat nějaký policista a pak by se nejspíš z vězení už nedostal.

Dostal se na další místo. Bylo to zchátralé skladiště v jedné z nejhorších částí města. Budovy okolo se také nezdály být přespříliš využívané. Zamyšleně vstoupil polovypadlými dveřmi dovnitř. Pod nohama mu něco zašustilo. Podíval se dolů a vyděl zbytky policejní pásky, které se tu proháněly ve větru. Zamyšleně pokračoval až dozadu kanceláře. Nezdálo se, že by tu někdo během posledního roku byl. Na všem ležely vrstvy prachu a on za sebou zanechával hluboké otisky ve špíně. Přešel ke skříni vzadu a odsunul ji. Objevila se chodba a za ní schodiště někam do stok. Nechápal, jak ji dokázal tak rychle odhalit. Rozhodně tu už musel někdy být. Sestoupil dolů a vešel do tmavé místnosti. Rukou se mu povedlo nahmatat vypínač a rozsvítit.

Před ním stála skupina asi deseti mužů a mířila na něj samopaly. Za nimi stál člověk oblečený v černém rouchu a sledoval ho. Zkontroloval strany – byl sám proti neskutečné přesile. Během poslední hodiny tu čekal mnoho, ale ne to, že s Gustafem, tím mužem v černém, tu bude tolik ozbrojenců. Těžko by si s touhle skupinou poradil za normálních okolností, ale teď tu byl ještě Gustafo. Gustafo vydal rozkaz ke střelbě a muži zahájili pekelnou palbu. Ovšem muž odkudsi tasil meč a svým nadprůměrným bojovým uměním všechny ozbrojence doslova rozsekal. Jejich šéfa Gustafa si nechal nakonec, protože to byl on, který zabil jediné dva lidi, na kterých mu v životě záleželo...

Ovšem v další vteřině má muž prázdné ruce, jeho meč kamsi zmizel. Zmizela i jeho výstroj a všechny mrtvoly v místnosti. Teprve nyní si uvědomil, že to, co nyní prožil v této budově, byla jen velmi živá vzpomínka na jednu událost, která se stala předtím, než ztratil paměť. Muž je zpočátku zmaten, ale alespoň si uvědomil, kde má hledat odpovědi na své otázky – ve Velké katedrále Bratrstva.

Muž dorazil do Velké katedrály, kde ho však zastavil oddíl Zuřivé Elitní gardy. Muž je připraven s ním bojovat, ale do haly vchází Inkvizitor Majoris Xavier Petrus, který gardu odvolává – toho muže totiž moc dobře zná, je to jeho přítel Inkvizitor Charles Rousseau. Xavier Rousseauovi stručně vypráví o jeho minulosti a informuje ho také, že ví podrobné informace o cíli mise Kartelu.

Jakmile Rousseau opustil Velkou katedrálu, aby se připojil ke kartelské misi, Xavier pomocí Umění sledoval každý jeho krok. Viděl vše, dokud se tým nedostal na onen osudový asteroid – tehdy byly

jeho vize zaslepeny Temnotou. Xavier usoudil, že se na asteroidu stalo něco strašného. Rousseau se od něj dále dozvídá, že pět mocných kacířů dostalo úkol od samotné Duše Temnoty, ultimátního vládce celé Černé legie – což je zcela výjimečná situace. Duše jim nařídila, aby spojili své síly a postavili artefakt, který bude mít moc poskytnout komukoliv odolnost proti nemocím a zraněním a nesmrtelnost vůči přirozené smrti na tak dlouho, jak bude chtít. S pomocí tohoto artefaktu chce Duše Temnoty zvýšit životnost kacířů v lidské společnosti, což bude mít za následek postupné zvyšování jejich počtů. Kacířství se tak bude šířit tak dlouho, dokud ve Sluneční soustavě nezůstane jediný vyznavač Světla. Všichni takoví lidé totiž jednoduše vyhynou. Kacíři budou také využívat moci artefaktu k verbování nových stoupenců – protože budou schopni nabídnout moc, kterou obyčejný smrtelník dokáže jen těžko odmítnout. Úkol Rousseaua je jasný: musí najít ty kacíře dřív, než dokončí svůj velký projekt; a pokud ho již dokončili, musí zabránit tomu, aby se dostal do rukou Černé legie, ale i korporacím.

Rousseau dostává svoji inkvizitorskou výstroj a výzbroj, včetně přilby, kterou si kdysi osobně postavil. Jedná se o upravenou Rezonanční přilbu, která ho chrání před všemi kouzly. Xavier mu poté přiděluje malou armádu čítající 250 Elitních trooperů, 150 Posvátných bojovníků, 50 Revizorů a 50 Mortifikátorů. Rousseau dostává také loď – zbrusu nový střední křižník třídy Administrator, který ještě nebyl nijak pojmenován. Xavier však nedokáže Rousseauovi poradit, kde má začít své pátrání.

Za dva týdny na palubu *HSSS Lionhead* přistála malá loď Kartelu, s agentem Johnem Foxem na palubě. Fox jde za Cainem a chce od něj okamžité vysvětlení, proč bez jeho povolení opustil Lunu a navíc se připojil do operace Imperiálu. Cain však nic neprozrazuje, necítí povinnost agentovi cokoli říkat. Rozzuřený Fox odlétá na Lunu, aby Nejvyšší radě podal zprávu o jednání Imperiálu. Doufá, že Kartel bude tuto korporaci sankcionovat.

Jimmy, který dosud stále žil na Luně, se vydal na procházku po městě. Z jednoho baru vyšel muž, který byl Jimmymu povědomý a proto ho začal pronásledovat. Muž, který byl očividně vojákem, přišel k budově, jejíž vchod byl hlídán oddílem kapitolských vojáků. Než se však stačil Jimmy přiblížit, zastavilo u něj cizí auto a jacísi muži ho do něj násilně zavlekli.

Jimmy ty muže vůbec nepoznával, ale oni jeho znali moc dobře. Dokonce věděli o tom, že prodělal ztrátu paměti. Dovezli ho do opuštěné garáže a posadili na židli. Jeden z mužů mu vysvětlil, že se jmenuje James Kowalsky, přátelé mu říkají Jimmy. Kdysi chtěl do armády, ale ve výcvikovém táboře zabil svého instruktora. Je to tedy usvědčený a odsouzený vrah. Před výkonem trestu mu však byla nabídnuta spolupráce se CBI, kapitolskou tajnou vyšetřovací službou. Jimmy tehdy souhlasil... Muž také vysvětlil, že on a jeho kolegové jsou agenti této služby.

Na palubu *HSSS Lionhead* dorazila krátká depeše od jednoho z kapitánů Cainovy flotily. Kapitán informuje, že na jižní polokouli Marsu, kdesi ve Velké rudé poušti byla nalezena aktivita Černé legie. Vyslaný průzkumný tým potvrdil přítomnost jednoho z hledaných kacířů. Z týmu se stačil vrátit jen jediný člen, ostatní byli zabiti.

Admirál Cain nařídil nastavit kurz na Mars. Naštěstí se jeho loď nacházela zrovna poblíž, takže let nebude tak dlouhý. Generálmajor Earl Morton mezitím shromáždil 120 Zákopníků a dvacet dalekosných minometů – tato síla bude vysazena na cílových souřadnicích a pokusí se lokalizovat a zničit onoho kacíře. Michael Paxton si všiml, že se něco chystá a vysílačkou tajně informoval své dva kolegy na palubě. Nařídil jim, aby se přesunuli do hangáru, kde již čekají čtyři výsadkové lodě pro Mortonovu armádu. Sám se vydal na můstek křižníku, aby zjistil, kam vlastně letí.

Infiltrovat na můstek nebylo nic těžkého, admirál Cain Paxtona nepodezříval. Paxton sledoval údaje na monitorech a dozvěděl se tak, že křižník letí na Mars, aby vysadil útočnou sílu na dané souřadnice ve Velké rudé poušti. Paxton vysílačkou kontaktoval svoji loď se zbylými 17 kolegy, která celou dobu letěla těsně vedle křižníku tak, aby ji nebylo možné zachytit radary. Nařídil ji, aby se odpoutala a přistála na daných souřadnicích dřív, než vojenské výsadkové lodě.

Úkolem agentů IKB bude najít a zabít toho kacíře dřív. Paxton se pak přesunul do hangáru a na poslední chvíli naskočil do jedné z výsadkových lodí. Všechny čtyři poté opustily hangár a začaly klesat k Marsu. Lodě se snesly asi deset kilometrů od cílové oblasti. Vojáci a jejich technika se pak pomalu a opatrně přesunuli na dostřel dělostřeleckých zbraní a jejich velitel, kapitán Edward Cameron, prozkoumal obzor dalekohledem.

Uviděl vesnici, která byla pravděpodobně osadou místních Nomádů. Ale její chatrče byly zničené a všude okolo ležely mrtvoly. Kapitán Cameron nechtěl nic riskovat a vydal rozkaz k palbě. Zákopníci připravili minomety a za pár chvil začali střílet. Vesnice byla rozmetána na kusy. Armáda se potom vydala prozkoumat zbytky.

Michael Paxton a jeho dva agenti mezitím tajně opustili výsadkové lodě a snažili se kontaktovat své kolegy v lodi, která již musela dávno přistát. Ale spojení se nepodařilo navázat. Trojice se tedy vydala na cestu oklikou, aby ji Zákopníci nespátřili. Rychle se dostala až těsně k vesnici, nebo tomu, co z ní zbylo, a spatřila svoji loď... nacházela se z druhé strany vesnice, takže ji kapitán Cameron nemohl vidět. Její trup byl proděravěn zásahy z minometů a z jejího nitra se valil dým. Druhá skupina, která čítala zbylých 17 agentů, však přežila bez úhony – včas se přemístila dál od palebné zóny.

Paxton je rád, že nikdo nebyl zabit, ovšem přišel o loď a vybavení. Agenti informují, že ještě než byla vesnice rozstřílena, viděli v ní, kromě desítek mrtvých Nomádů, i několik mrtvých vojáků v imperiálních brněních. Je jisté, že tu ten kacíř byl – ovšem teď už není. Daleko se ale dostat nemohl, takže může být někde v okolí, i se svoji případnou jednotkou.

Paxton nechce nic riskovat a nařizuje, aby se jeho tým stáhnul dál od vesnice, aby náhodou nebyl spatřen imperiální armádou. Tým se vydává prohledat okolí – to je jediná možnost, jak najít a zabít toho kacíře dřív, než imperiální jednotky. Po nějaké chvílce nachází Paxton v písku nábojnici. Prohlíží si ji a zjišťuje, že není imperiálního původu a navíc se z ní stále kouří. Je to jistá stopa, že tu ten kacíř, či jeho služebníci poměrně nedávno stříleli.

Inkvizitor Charles Rousseau dokončil prohlídku svého nového křižníku, kterého osobně pojmenoval jako *Perseus*. Poté si zavolal všech 50 Revizorů a poslal je zpět na Lunu. Jejich úkolem bude pátrat po jakýchkoliv informacích, které povedou k nalezení těch pěti kacířů. Sám se na Lunu vrátil také, protože si vzpomněl na jeden zdroj, který by stálo za to prověřit.

Rousseau vyhledal dům, ve kterém jeho informátor bydlel. Tím je jistý muž, který uctívá Temnotu. Kdysi ho Rousseau měl za úkol popravít, ale nakonec se rozhodl, že ho nechá na živu, protože muž by mu mohl podávat informace o dalších kacířích. A to také několikrát udělal. Muž však už nechce Rousseauovi dál pomáhat a ten ho tedy přemlouvá, že tohle je poslední věc, kterou po něm chce. Potom ho prý nechá vymazat ze záznamů Bratrstva. Muž tedy souhlasí a podává Rousseauovi informace o dodávce jakéhosi zboží z Luny na Mars. Za tou dodávkou prý stál jeden z kacířů, které Rousseau hledá. Charles si od muže bere podrobnější dokumentaci té dodávky a potom ho chladnokrevně zabíjí mečem.

Mezitím na Luně se Jimmy dozvídá podrobnosti o své minulosti. Agenti CBI ho najímali jako externího informátora. Během jeho poslední mise se musel připojit jako expert na zbraně do jednoho týmu Kartelu, který byl složen z příslušníků ostatních korporací. Jeho úkolem bylo vše bedlivě pozorovat a poté nahlásit CBI. Jimmymu je jasné, že touto misí byla právě ta, během které přišel o paměť.

Hlavní agent jménem Charles Eaglestone Jimmymu vysvětluje, že jeho úkol stále platí. Jimmy dostává výstroj a výzbroj a je vyslán zpět na svoji špionážní operaci. Musí se připojit ke kartelovému agentovi Johnu Foxovi, protože to je zřejmě jediný člověk, který ví, co bylo přesně cílem mise.

Dalším členem posádky havarované lodi je jakýsi muž asijského původu, který zabloudil do mishimské čtvrti města Luna City. Je již dlouhou dobu velmi dezorientovaný. Místní prostředí mu připadalo velmi povědomé a tak cestu vybíral instinktivně. Nakonec vešel do veřejných lázní, protože ho zaujal symbol, který byl namalován na dveřích – bílý jeřáb – stejný symbol, který má vytetován na ruce. Hned za dveřmi ho však zastavila ozbrojená ochranka. Muž neváhal ani vteřinu, vytáhl oběma strážcům katany z pouzder a dvěma bleskurychlými pohyby jim usekl hlavy. Rychle si uvědomil, že tohle nebyl jen momentální záchvat zlosti doprovázený zvýšenou agresivitou.

Než se však stačil muž odhodlat k čemukoliv dalšímu, rozezněl se alarm a východ uzavřela ocelová mříž. Nešlo uprchnout. Za pár vteřin byla na místě dvě policejní auta Bezpečnostní policie Kartelu, ze kterých vyběhlo několik mužů s obuškami a pistolemi. Namířili na něj a donutili ho, aby zahodil své zbraně. Ten tedy udělal, o co ho žádali. Mříž se otevřela, policisté vešli a spoutali muže za zády. Posadili ho do jednoho z vozů a vydali se s ním do místní stanice mishimských bezpečnostních sil.

Když dorazili, předali muže Jomawari Doshinům – mishimským policistům. Ti ho prošacovali a podle otisků prstů našli v databázi. Muž se podle všeho jmenuje Bogues, přezdívaný "Bílý jeřáb". Šéf stanice si pročítal jeho spis a vypadal velmi znepokojeně. Aniž by Boguesovi cokoliv vysvětlil, kamsi zatelefonoval. Za dvě hodiny na stanici dorazili dva muži v černých oblecích. Policisté Boguesovi sundali pousta a oznámili mu, že nyní má jít s těmito muži. Bogues uposlechl a nasedl do jejich černého auta. Vyšli se kamsi na druhou stranu mishimské čtvrti. Cestou jeden z mužů Boguesovi vysvětlil jeho minulost.

Bogues pro ně prý kdysi pracoval – ti dva muži jsou totiž z agentury Černá růže, což je tajná služba Lorda Moya. Bogues byl dobrým agentem, který rychle postupoval po žebříčku hodností a tak byl jednou vyslán na velmi delikátní misi. Jednalo se o tajnou misi Kartelu, jejímž cílem bylo lokalizovat operace Černé legie v Pásu asteroidů. Boguesovým úkolem bylo zabít jednoho člena posádky – jakého přesně, to mu mělo být sděleno, až bude na palubě. Nicméně Bogues k tomu nedostal příležitost. Mise dopadla nezdarem, protože všichni účastníci záhadně ztratili paměť – tedy i Bogues.

Nyní má tedy Bogues za úkol dokončit tu práci – spáchat atentát na imperiální admirála Caina, který se právě nyní podle všech informací nachází se svoji flotilou na orbitě Marsu. Bylo by však také dobré, aby Bogues nejprve zjistil, co přesně tam Cain pohledává.

Charles Rousseau se vrátil na svůj křižník *Perseus*, kde ho už čekalo všech 50 Revizorů. Několik z nich se dostalo k podobné informaci jako on – většinou se jednalo o nespecifikované objednávky z Luny na Mars. Téměř každá stopa vedla na Mars, takže nebylo o čem váhat. Charles Rousseau přikázal nastavit kurz na Mars a loď během pár minut odletěla.

Paxtonův tým se opatrně vzdálil od vesnice, zatímco do vesnice dorazila imperiální armáda, která ji marně prohledávala. Po několika desítkách metrů agenti IKB spatřili další stopy v rudém písku – otisky podrážek několika párů bot. Opět se nejednalo o boty imperiálních vojáků. Jeden z agentů vylezl na skalní vyvýšeninu a pohlédl do dálky svým dalekohledem. Asi patnáct kilometrů od jejich pozice se nacházela další vesnice Nomádů...

Ukazuje se, že vesnice je opuštěná. Paxtona ihned upoutá podivná temná budova stojící uprostřed, s velmi podezřelým erbem na průčelí. Agenti začnou být velmi opatrní; vteřinu poté ze střechy padá mrtvé tělo místního Nomáda. Na střeše se objevuje muž v červeném plášti, s kovovou maskou na obličeji a s podivným mečem v pravé ruce – Algerothův Ničitel. Agenti ihned spouští palbu.

Ze záhadné budovy vybíhá několik dalších kacířů, kteří však nejsou dobře vycvičeni. Agenti je rychle a bez větších potíží eliminují. Ničitel se mezitím utkává s Paxtonem a ačkoliv má elitní výcvik a lepší zbraň, na straně Paxtona stojí štěstí. Ničitel po chvíli padá k zemi, s armádním nožem zabodnutým v hrudníku. Agenti ihned všechno fotografují a prozkoumávají i vnitřek té budovy.

Podle všeho se jedná o přednáškovou síň. Je zde kronika vesnice, ve které Nomádi píší, že před dvěma týdny k nim přišla skupinka vyjednavců Kybertroniku, která od nich žádala spolupráci na tvorbě technologie pro zajištění věčného života a zdraví. Na oplátku nabídla veškeré výhody této technologie a tak většina Nomádů souhlasila. Ti, kteří odmítli, se však během noci beze stop ztratili. Druhý den prý loajální Nomádi postavili tuto budovu, aby se zde mohli radit se svými novými spojenci. Ovšem erb na průčelí budovy rozhodně neukazuje na kybernetický původ... Agenti celou vesnici zajistili, když v tu chvíli se spustila další dělostřelecká střelba, která ničila jednu chatrč za druhou. Kapitán Edward Cameron se rozhodl, že celá vesnice musí být zničena a poté prozkoumána.

Paxton nařizuje okamžitý ústup z vesnice, aby zabránil ztrátám. Během útěku je však zasažen střepinami granátu a upadá do bezvědomí. Jeho společníci mu však pomáhají dostat se pryč. Mezitím Cainova výsadeková armáda dorazila do vesnice, ze které zbyly jen trosky. Vojáci prohledávali vše, co zbylo, ale nic zásadního nenašli. Tedy až na několik těl kacířů a jednoho Ničitele a také mnoho nábojnic. Jenže to nemohlo být považováno za směodatnou stopu, protože kacíři používají korporáční zbraně. Cameron má přesto tušení, že ho kdosi neustále ve všem předbíhá. Z *HSSS Lionhead* tedy nechává zavolat průzkumné letouny, aby prohledal celé okolí.

Z Cainova křižníku vyletěly tři průzkumné letouny, které se snesly do atmosféry a provedly několik průzkumných letů nad danou lokalitou. Během prvního letu kromě dvou rozstřílených vesnic nic nenašly, ovšem během druhého letu našly něco velmi podivného. Asi 60 kilometrů na severovýchod od

druhé vesnice se nachází malá stavba, maskovaná jako skalní výběžek. Zpráva byla ihned odeslána generálmajorovi Mortonovi, který rozkázal přesunout výsadkovou armádu na to místo.

Po jedenácti dnech letu dorazil Arthur Mitchell na marťanský kosmodrom Kittyhawk. Cesta ho vyšla na necelých sedm tisícovek Kardinálských korun a tak byl podplukovník rád, že to bude moct vykázat na úřadu DEDE jako nezbytný výdaj. Zvažoval, jestli se dostat přímo do centra San Dorada vlakem nebo autobusem, ale pak se rozhodl, že těch několik desítek kilometrů ve vlaku přečká pohodlněji. Navíc ho cesta vlakem vždycky uklidňovala. V první třídě se podávala kachna na víně a obsluhovaly velmi pěkné stevardky, tak svého rozhodnutí rozhodně nelitoval. Když z vlaku vystupoval, cítil se sice unavený po dlouhém letu, ale spokojený. Barevné mozaiky na střeše obrovského terminálu Konečné stanice vrhaly překrásné odlesky. Bylo zde odbavováno neuvěřitelné množství vlaků současně. Přestože byl v podstatě kousíček od Náměstí svobody a tedy od vrchního velitelství AFC – kam mířil – rozum mu velel napřed se zastavit ve svém apartmánu a připravit se.

Nastoupil tedy na jednokolejku a vydal se do severnější části obchodního centra. Naštěstí měl apartmán poměrně blízko středu města – už při jeho koupi se mu na něm nejvíc líbilo, jak blízko to má do sídla DEDE. Sem nahoru – navíc do dobře izolované soupravy – nepronikal téměř žádný hluk velkoměsta. Když jednokolejka opustila stanici a začala stoupat mezi výškovými budovami, naskytl se mu překrásný výhled na vládní sektor. Jako první byla vidět mohutná katedrála. Arthur si uvědomil, jak je to dávno, co ji navštívil naposledy a dal si slib, že to musí brzo napravit. Severně od Náměstí svobody spatřil Sochu svobody, která shlížela dolů na Prezidentský palác, známý také jako Concordský dům. V tomto překrásném sídle ze slonoviny pobýval druhý nejmocnější muž Sluneční soustavy, kapitolský Prezident. Vpravo od něj se tyčil Union Hotel s chrličí ve tvaru orla a kus dál za ním se majestátně vypínalo nepřehlédnutelných Jedenáct věží. Přestože ten pohled dolů zažil nesčetněkrát, stále ho uchvacoval. Za necelou půlhodinu už podplukovník vystupoval na ulici Pionýrů. Ve staré budově v industriálním stylu se nechal vyvézt zdviží do devátého patra a konečně byl zase po dlouhé době doma.

Hned jak vešel, objednal kuřecí kung-pao z blízké mishimské restaurace a mezitím, než mu jídlo posílíček přinesl, vysprchoval se. V županu převzal objednávku a úslužnému mužikovi dal štědré spopitné. Ještě, než se pustil do jídla, vytočil informace a nechal si nadiktovat číslo na náměstka Jonathana Reynoldse. Rozhodl se mu zavolat ihned.

Od něj se dozvídá, že MIC se díky těsným kontaktům s Kartelem rychle dozvědělo o jeho návratu. Reynolds informuje, že plukovník Těžké pěchoty Hidgis byl už velmi netrpělivý. Mitchell je nejdříve překvapen, že o jeho operaci Hidgis ví, ale pak si uvědomuje, že je to logické – těžko se dalo předpokládat, že jeho přímý nadřízený by o misi nevěděl. To už by jeho dlouhodobá nepřítomnost na úřadu DEDE byla asi více než podezřelá. Arthur si připadal mírně zmatený ze ztráty paměti a přemýšlelo mu to teď asi pomaleji, než dřív. Reynolds Mitchellovi nařizuje, aby do čtyř hodin přišel na velitelství AFC.

Sedl si do křesla a pustil si televizi. Na prvním kanálu právě dávali zprávy – něco o demonstraci před mishimským velvyslanectvím v Paláci nebes, zákroku bezpečnostních sil CSS a o podezření ze spolupráce s kacířskými buňkami. Poté si šel Mitchell na chvíli zdřímnout. Když se probudil, nachystal si několik nezbytných věcí. Ze skříně vytáhl náhradní denní uniformu a oblékl se. Připnul si několik významenaní a do pouzdra zasunul služební Bolter. Ze zbroje si nasadil pouze hnědé nárameníky, protože nečekal žádné nepříjemnosti. Potom si už jen přihladil manžety, nasadil důstojnický bareť a zkontroloval svůj obraz v zrcadle. Nebylo na co čekat a tak se vydal na cestu.

Několik minut před šestou už vstupoval do mohutné jehlanovité budovy vrchního velitelství AFC, která je známá pouze jako Pyramida. Vojáci, kteří strážili dveře, mu salutovali. Výtah ho zavezl do centrály MIC, která byla mnoho pater pod zemí. Zde potkal několik agentů v tmavých kabátech s odznaky MIC. Našel kancelář hlavního náměstka Reynoldse, zaklepal a vstoupil. Sekretářka ho uvítala a vpustila do soukromé pracovny.

Byl zde Reynolds i plukovník Raymond Hidgis. Reynolds Mitchellovi všechno vysvětluje: díky vzájemně velmi výhodné spolupráci s Kartelem prostřednictvím úřadu DEPICOR se podařilo vypátrat důležité informace o misi, které se Mitchell účastnil. Nepřetržité monitorování aktivit Černé legie přineslo některé znepokojivé závěry. Předtím to ve velitelství jenom tušili, ale teď mají jistotu, díky potvrzení z Kartelu. Ve Sluneční soustavě se objevilo pět kacířů. Nejsou to ale leckteří kacíři. Jsou to velcí stoupenci Temnoty, kteří spojili své síly, aby dosáhli svého velkého záměru, který však Kapitolu zatím není

znám. V celé záležitosti je zainteresováno mnoho cizích agentur. Korporace mají evidentní zájem získat co nejvíce informací jako první. Mitchell proto musí spěchat a zjistit, co se dá, jako první. Jeho účast na předchozí misi a jeho loajalita z něj činí ideálního kandidáta pro danou záležitost.

Mitchell dostává od Hidgise neomezené armádní prostředky – jak materiální, tak lidské. Je to mise národního významu. Udržení kapitolských občanů v klidu a v bezpečí je prioritou číslo jedna. Mitchellovu nepřítomnost na dalším výslechu Kartelu si Hidgis zodpoví. Už začal tu záležitost řešit. Hned, jakmile se Mitchell dozví jakékoli informace, bude své nadřízené informovat na zabezpečených frekvencích. Napřed tedy bude informovat AFC a to teprve rozhodne, jestli informace předá pouze Radě direktorů nebo je přes DEPICOR pošle i Kartelu.

Hidgis Mitchellovi přidělil osobního pobočnicka, kapitána Těžké pěchoty Hooligana, který ho bude doprovázet na každém kroku. Mitchell odchází na kosmodrom Kittyhawk, aby se vydal do akce. Jenomže plukovník Hidgis mu neřekl zdaleka všechno. Reynolds si je toho moc dobře vědom a žádá vysvětlení, ale Hidgis vysvětluje, že mu nic dalšího říkat nemusel – beztak to stejně brzy vyjde najevo...

Jimmy jde rovnou ke svému cíli, budově BEI – externí vyšetřovací službě Kartelu, ve které John Fox pracuje. Jimmy si nechává Foxe ve vrátnici zavolat. Fox je velmi překvapen tím, že Kapitol chce Kartelu pomoci s vyšetřováním. Jimmy Foxovi předal svoji osobní složku. Složka obsahovala zfalšované armádní dokumenty, které Jimmy dostal od agenta Charlese Eaglestonea. Popisovali Jimmyho výtečné výsledky a zkušenosti, co by polního technika u Námořní pěchoty.

Rada bezpečnosti Kartelu dala Foxovi povolení zakročit proti imperiálnímu admirálovi Cainovi. Rada uznala, že jeho tah byl nanejvýše neuvážený a proto za něj musí být potrestán. John Fox dostává trojici bitevních lodí třídy Triumph, se kterými musí letět na poslední známé souřadnice Cainovy flotily – na Mars. V zájmu spolupráce Fox nabízí Jimmymu, aby se k němu připojil a pomohl mu ve splnění mise. Jimmy souhlasí, protože jeho úkolem je držet se neustále v blízkosti Foxe...

Ve stejnou dobu do budovy BEI přišel i Bogues, kterému se podařilo vypátrat, že Kartel hodlá k Marsu poslat mírovou flotilu. Bogues se ohlásil u agenta Foxe jako vyslanec Mishimy přidělený na tuto operaci. Boguesovi nadřízení mu zajistili všechny potřebné dokumenty a oprávnění, takže agent Fox nemohl nic namítat. Určil, že Bogues bude podléhat velení agenta Jimmyho.

Paxtonův tým agentů se stáhl z vesnice a utábořil se v nedalekých skalách. Jeden z agentů pomocí radiostanice kontaktoval velitelství IKB s prosbou o pomoc. Velitelství souhlasilo, že ihned pošle loď, ovšem než přiletí na Mars, bude to trvat čtyři dny. Do té doby musí agenti zůstat v úkrytu.

Do skrýše Bendora, Nejvyššího Nekromága apoštola Algerotha, přiběhl služebník, který svého pána varoval před rychlým postupem korporací. Bendor je nemile překvapen a rychle kontaktuje své čtyři kolegy, kteří jsou ukryti na jiných planetách. Žádá je, aby uspíšili svůj plán. Dostává od nich radu, aby trochu přiosťřil svoji tajnou operaci v San Doradu. Možná to bude jediný způsob, jak odlákat korporace od pátrání. Bendor souhlasí a připravuje plán.

Bendor kontaktoval své služebníky v San Doradu a přikázal jim, aby přešli ke druhé části plánu – k teroristickému útoku. Obrovské masy demonstrantů před Palácem nebes byly pořád na místě, ačkoliv na ně neustále dorážely bezpečnostní síly CSS. Všude kolem létaly zápalné lahve, dlažební kostky, slzné granáty a voda z vodních děl. Byla to už taková menší pouliční válka – v San Doradu nic neobvyklého. Ale to se nyní mělo změnit...

Skupinka Bendorových Akolytů pronikla do kanalizačního systému a dostala se tak nepozorovaně až před Palác nebes. Přinesli s sebou krabice plné výbušnin, které ihned nastražili, zatímco nad jejich hlavami probíhala pouliční bitka. Když bylo vše hotovo, rychle se stáhli do bezpečné vzdálenosti a nálož dálkově odpálili.

Následující exploze vytvořila před mishimským velvyslanectvím slušný kráter a zabila všechny přítomné demonstranty a velké množství policistů. Městem se ihned rozezvučely sirény. Ihned byly mobilizovány záložní jednotky z Pyramidy, které se rychle přesunuly na místo a celé ho obklíčily. Bylo však už pozdě cokoliv udělat.

Akolyté se postarali o to, aby to vypadalo, že za atentátem stál Imperiál – přesněji řečeno jeho tajná služba IKB. Tuto informaci také podstrčili kapitolským tajným službám. O všem se ihned dozvěděl Johnatan Reynolds, který předal zprávu plukovníkovi Hidgisovi – a ten vydal Mitchellovi jasný rozkaz – zničit jakoukoliv přítomnost imperiálních ozbrojených sil, na které při své misi narazí.

Zdravotní stav Michaela Paxtona se trochu zlepšil za tu dobu, co se se svými agenty skrýval ve skalách. Agenti pro něj mají však dvě špatné zprávy – zaprvé výsadková armáda Imperiálu zajala tři agenty, které Paxton určil jako hlídky. Jestli ti agenti něco prozradili, to se zatím neví. Druhou špatnou zprávou je to, že se agentům podařilo pomocí radiostanice zachytit četnou komunikaci kapitolských ozbrojených sil, ze které je patrné, že v San Doradu došlo k teroristickému útoku a Kapitol podezívá právě Imperiál.

Admirál vesmírných sil Kapitolu Gordon Berenger stál na admirálském můstku své vlajkové lodi *CSS Archangel* a hleděl na svůj cíl. Vyspělý systém hologramů právě vykresloval několik lodí Čtvrté flotily Imperiálu, v jejímž středu byla umístěna *HSSS Lionhead*. Admirál věděl, že oproti vlajkové lodi jeho První flotily, známé také jako Marťanské obranné flotily, je těžký křižník docela nepatrný. Jeho dreadnought by dokázal vymazat z vesmíru všechny lodi Imperiálu momentálně přítomné na oběžné dráze Marsu bez sebemenších potíží. Přesto Berenger nejednal zkratkovitě. Byl proslulý nejen svou rozhodností, se kterou bránil orbitu domovské planety proti všem agresorům, ale především svým bystrým úsudkem. Mnoho doprovodných lodí jeho flotily bylo rozmístěno v širokém pásmu všude okolo. Admirál vydal rozkaz k navázání kontaktu s Imperiálními silami, které byly v dostřelu zatím pouze těch nejmohutnějších vesmírných torpéd jeho lodi. Mohutné vysílače zaměřily svůj cíl.

Na obrovské obrazovce na přední stěně můstku zatím přebíhaly pouze rušivé signály. Admirál začal vysílat svou depeši. V ní zdraví velitele Imperiálních sil – admirála Caina. Vysvětluje, že Imperiál narušil obranné pásmo Marsu. Je však mnohonásobně přečíslen. Nemá podnikat žádné útočné aktivity nebo budou jeho síly zničeny. Kapitol sleduje jeho operace už dlouhou dobu a ví, že Imperiál podnikl nepovolený pozemní výsadek. Pokud by tohle provedl blízko obydlené části kapitolského území, byly by jeho lodě sestřeleny bez varování. Okamžitě má začít se stahováním svých pozemních vojsk. Kapitol sice neví, jaký druh diverzní operace tam dole podniká, ale po teroristickém útoku ze strany Imperiálu v San Doradu o jeho nepřátelských úmyslech není pochyb. Berenger doufá, že narušení ochranného pásma Marsu Cain okamžitě rozumně vysvětlí, jinak budou proti silám Imperiálu podniknuty obranné akce. Agrese ze strany Imperiálu nebude nadále trpěna. Kartel, po předložení Berengerových důkazů, oprávněnost kapitolské obrany jistě potvrdí. Berenger v depeši požaduje obousměrnou komunikaci a neprodlené vysvětlení chování Imperiálu.

Depeše je vysílána stále dokola – ovšem po dvou hodinách hodlá Berenger zahájit palbu, dokud do té doby nezačne Imperiál jednat. Admirál Cain však nechal ihned odeslat zprávu, ve které se omlouvá za narušení kapitolského výsoštného prostoru. Ujišťuje, že jeho záměry jsou čistě mírového charakteru. Vysvětluje, že na Marsu se ukrývá velmi nebezpečný zločinec, který svou činností ohrožuje nejen Kapitol ale i Imperiál a všechny ostatní frakce snažící se udržet mír. Vyslal prý proto výsadek, aby ho zadržel. Bohužel, kvůli poruše na jeho přístrojích s výsadkem dočasně ztratil spojení. Cain požaduje trochu času k navázání spojení – je ochoten své jednotky stáhnout zpět a opustit orbitu Marsu.

Jakmile si admirál Berenger vyslechl tuto zprávu, začal přemýšlet nad upřímnou odpovědí Imperiálního velitele. Když všechno zvážil, sestavil další zprávu. V té píše, že Cain měl napřed vyjednat povolení o vstup svého bojového uskupení do výsoštného prostoru Kapitolu diplomatickými kanály, jako je dobrým zvykem. Skrytá infiltrace bez odeslání jakékoli nóty nevrhá na jeho operaci příznivé světlo. Po incidentu v San Doradu Berenger pochybuje o čistotě Cainových úmyslů. Jelikož informace, které mu byly zatím poskytnuty potvrzují to, co už ví, rozhodl se Berenger Cainovy pro tuto chvíli důvěřovat – tedy prozatím. Požaduje, aby mu Cain pověděl všechno, co o dané operaci ví. Berenger mu možná dokonce poskytne pozemní asistenci v dané operaci. Nabízí mu dalších osm hodin na návrat jeho výsadku, poté zahájí intervenci v tomto sektoru sám. Pokud to přesto nebude stačit, Cain má neprodleně opustit orbitu Marsu. Vrátit se může až se zvláštním povolením.

Admirál ukončil depeši. Měl od pozemního velitelství informace o zvýšené aktivitě Černé legie v této oblasti, nicméně zatím se jednalo o velmi malé soustředění sil Legie v tomto sektoru a orbitální bombardování by bylo zbytečně drahým zásahem. Na druhou stranu – pokud by admirál shledal, že by v případě pozemního výsadku mělo dojít ke ztrátám na životech Kapitolských občanů, není bombardo-

vání nic, co by nemohla obrovská vojenská mašinerie zaplatit bez mrknutí oka. Životy a bezpečnost občanů Kapitoly jsou přednější.

Admirál Cain si nechává předvolat generálmajora Mortona, aby mu ohlásil, jak operace pokračuje. Morton podává bližší hlášení o leteckém průzkumu oblasti. Podrobné letecké snímky ukázaly, že ta maskovaná stavba slouží jako vchod kamsi – zřejmě někam do podzemí.

Křižník *Perseus* dorazil k Marsu. Už z větší vzdálenosti se k němu dostávaly zlomky jakési komunikace mezi křižníky na orbitě. Jakmile se přiblížil dost na to, aby zachytil planetu na radaru, povšimla si posádka poněkud většího provozu nad planetou. Navigační důstojníci hlásili flotilu lodí Imperiálu a Kapitoly. Inkvizitor Rousseau neměl moc zájem zaplést se do nějaké jejich potyčky, proto nařídil obletět je a dostat se nad San Dorado, tak daleko od nich, jak jen to bude možné. Přeci jen v popisu jeho práce nebylo nic o ničení lidských lodí.

Rousseau nejprve vyslal své Revizory, v malé civilní lodi. Ti ihned začali prohledávat celé San Dorado a zjišťovat, kam všechny ty součástky a zbraně vlastně putovaly – nemluvě o několika velkých přepravních paliva. Stopovat takovouhle velkou zakázku, jakmile se o ní jednou dozvěděli, nebylo nic moc těžkého. Všechno ukazovalo ke spojeným dopravním firmám Kleine und Große, se sídlem v jedné okrajové čtvrti.

Inkvizitor Rousseau se rozhodl své nepřátele nepodceňovat a tak provedl výsadek všech osmdesáti vojáků přímo na ulici před danou budovou. Mortifikátoři hlídali na okolních střeších, aby nikdo neproklouzl ven. Za chvíli bylo po všem a veškerí zaměstnanci, kteří se v době zásahu nacházeli uvnitř, byli nahnáni doprostřed velké haly (kde byly mimo jiné zaparkované i nákladáky), a to včetně pana Kleina, kterému se nastalá situace vůbec nelíbila.

Klein je velmi rozzloben přítomností někoho, kdo vůbec nemá povolení k jakémukoliv zásahu do operací firmy. Charles Rousseau se vyptává na ty dodávky, ale Klein dělá, že o ničem neví. Je ale na první pohled patrné, že něco skrývá a že to chce skrýt za každou cenu. Inkvizitor tedy chvíli svou myslí tvaroval energii, a po chvíli vyslal do jeho mozku zprávu, že každé jeho nervové zakončení vysílá absolutní bolest, ale zároveň mu zabránil upadnout do bezvědomí. Klein po tomto mučení chtěl začít mluvit už po patnácti vteřinách, ale Charles ho nechal trpět dvě minuty. Pak se dozvěděl absolutně všechno, co chtěl vědět. Když byl výslech dokončen, nařídil Kleina zabít, stejně tak jako všechny ostatní členy vedení firmy. Vojáci Bratrstva dostali dvě hodiny na jejich nalezení – potom se spolu s Inkvizitorem přemístí na zjištěnou lokalitu.

Podplukovník Arthur Mitchell, jakožto velitel pozemních sil Kapitoly určených k vyřešení problému s kacíř, dostal od admirála Gordona Berengera přesnou pozici imperiálních výsadkových jednotek. Mitchell naložil všechny své síly – několik jednotek Těžké pěchoty, oddíly pěchotních transportérů, tanků a vozidel dělostřelectva – do těžkých transportních helikoptér, a nařídil přesunout je na zjištěné souřadnice.

Cestou však helikoptéry zastihla krutá písečná bouře. Mitchell měl nyní několik možností – buď se vrátit zpět do San Dorada a v bezpečí počkat, až bouře pomine; nebo s helikoptéry přistát na poušti a vystavit se tak případnému útoku nepřítele; nebo písečnou bouří obletět a prodloužit si tak cestu o téměř tisíc kilometrů. Mitchell proto kontaktoval admirála Berengera a vyžádal si od něj předpověď počasí. Berenger na svém křižníku aktivoval meteorologické radary a zmapoval písečnou bouři a její průběh. Bohužel, písečná bouře bude trvat ještě přinejmenším čtyři dny. Arthur Mitchell usoudil, že nejlepším řešením bude bouři obletět nejkratší možnou cestou. Vydal proto nové rozkazy a letka transportních helikoptér se vydala na další cestu.

Pozemní armáda Imperiálu se marně snažila zjistit původ tří zajatých mužů. Agenti IKB totiž měli za úkol zatajovat svůj původ, jak jen to bude možné. Pak ale přišel rozkaz od Mortona, ve kterém dostala za úkol přesunout se k novému cíli – k oné budově maskující se za skálu.

Kapitán Cameron a jeho muži se tedy vydali na další cestu, zajatí agenti byli celou dobu pod dozorem. Po nějaké době dorazili na to místo – uprostřed planiny se nacházel jediný malý skalní výběžek. Podle zběžného průzkumu odnikud nehrozilo žádné nebezpečí a tak kapitán vydal rozkaz k postupu.

Ovšem jakmile se vojáci přiblížili, skála se rozevřela a z jejích útrob začaly postupně vycházet desítky a desítky postav. Cameron ihned nařídil zastavit a prohlédl si podezřelé osoby dalekohledem. Byli to Nemrtví legionáři, Nekromutanti a Centurioni. Tohle nebyla jen obyčejná kacířská akce – ten hledaný kacíř měl k dispozici i polní jednotky Legie. Zákopníci se rozestoupili a připravili své minomety ke střelbě. Nikde nebylo moc možností krýt se – jen mírná nerovnost terénu...

Černá legie se nezadržitelně blížila. Kapitán Edward Cameron tedy už na nic nečekal a vydal rozkaz k palbě. Všechny minomety ihned začaly střílet a způsobovaly nepříteli velké ztráty, ovšem tato skutečnost ho nijak nebrzdila v postupu. Všichni Zákopníci tedy zalehli a začali střílet z pušek na ty legionáře, kteří se dostali na jejich dostřel.

Situace nejprve vypadala dobře, ovšem potom Zákopníkům začala docházet trpělivost i munice. Cameron ihned zavolal na *HSSS Lionhead* s prosbou o posily. Mortonovi doporučil, aby poslal další oddíly Zákopníků, kteří vykopou zákop a vytvoří tak opěrný bod. Budou se také hodit těžké zbraně. Generálmajor Morton ihned po obdržení zprávy zašel za Cainem a vysvětlil mu celou situaci.

Michael Paxton a jeho agenti stále čekali na přilet přivolané lodi IKB, když v dálce zaslechli dunivé výbuchy dělostřelby. Paxton nemohl tušit, co se tam děje, a proto vzal své agenty a vydal se to prozkoumat. V táboře nechal jen dva, kteří zatím budou čekat na přilet lodi.

Z *HSSS Lionhead* se sneslo osm výsadkových lodí a deset útočných letounů. Zatímco výsadkové lodě přistály asi půl kilometru za bitevním polem, aby mohly nerušeně vysadit své pasažéry, útočné letouny přilétly rovnou do místa bitvy a zahájily četné nálety. Černá legie dostávala těžké zásahy a měla mnoho padlých, ovšem z hlubin podzemí vystupovaly další a další posily.

Další oddíly Zákopníků mezitím začaly hloubit zákopy, pokládat minová pole a rozstavovat poziční zbraně. V tu dobu už měl kapitán Cameron poměrně dost mrtvých a téměř žádnou municí. Jeho Zákopníci se museli dát na ústup. Útočné letouny kroužily nad bitevním polem a zasypávaly ho dlouhými dávkami z kulometů, ale nestačilo to. Cameron a jeho přeživší dorazili do nově zformované obrany a ukryli se do zákopů. Zde bylo dost munice a zásob pro velmi dlouhý boj.

Za Nejvyšším Nekromágem Bendorem opět přiběhl jeho služebník s novými znepokojivými zprávami – Bratrstvo přiletělo do San Dorada a našlo dodávku objednaného materiálu. Dříve či později najde Bendorovu skrýš a až se tak stane, zahájí na ní útok. Tím bude Bendorova legie rozdělena, protože bude muset bojovat s dvěma silami najednou. Původní plán, že se Imperiál a Kapitól zničí navzájem, tedy nemůže vyjít. Bendor nařizuje, aby byly mobilizovány veškeré zálohy.

Poté opět navazuje spojení s ostatními kacíři a vykládá jim celou situaci. Kacíři moc dobře vědí, že pokud padne Bendorova skrýš, bude jejich společný plán ztracen. Všichni čtyři souhlasí, že přijdou Bendorovi na pomoc. Poskytnou své omezené armády i zvláštní schopnosti a tím tak síly Černé legie v této lokalitě Marsu výrazně posílí. Bendorovi je řečeno, aby vydržel ještě dvě hodiny – za tu dobu kacíři připraví své jednotky, které pak následně přesunou do podzemní skrýše skrze teleportační portály. Společnými silami pak všech pět kacířů dokáže udržet portály otevřené tak dlouho, aby se stačilo přesunout obrovské množství vojáků.

Zatímco Paxton a jeho lidé byli už nějakou chvílí na cestě, do atmosféry Marsu se snesla loď IKB, opět maskovaná za civilní. Protože bylo na orbitě poměrně rušno, letěla oklikou a vyhnula se tak případnému střetu s loděmi Kapitolu a Imperiálu. Podle signálu vysílaného dvěma agenty rychle našla jejich polohu a přistála poblíž skal. Jakmile dosedla na povrch, ti dva agenti se k ní vydali, aby podali hlášení. Agenti IKB z lodi od nich dostávají fotodokumentaci kacířů nalezených v té nomádské vesnici.

Nově přivolaní agenti nabízejí pomoc, ale Paxtonovi muži jim vysvětlují, že jejich velitel a většina agentů před nějakou dobou odešla prozkoumat místo nedaleké bitvy. S Paxtonem jsou v neustálém radiovém kontaktu, takže pokud bude mít problémy, mohou mu agenti pomoci. Ti souhlasí a proto i s lodí zůstávají na místě.

Kapitán Cameron převzal velení nad zákopy, ke kterým se právě přiblížily síly Černé legie. Poziční kulomety však kosily legionáře po desítkách a nášlapné miny zabíjely ty, kteří palbě unikli. Linie se zdála být dostačující. Cameron si právě povídal se svými podřízenými v narychlo vybudovaném velitelském stanu – sestavil zde taktickou mapu celé oblasti, na které měl zvýrazněn postup nepřítelů,

když k němu přiběhl jeden z vojnů, který měl zrovna stráž. Ten ohlásil, že se k jejich pozici blíží skupinka neznámých postav. Cameron nařizuje, aby byly zajaty. Za chvíli bylo připraveno dvacet Zákopníků, kteří mířili na blížící se skupinku postav puškami...

Jakmile se Paxton a jeho tým agentů přiblížili a spatřili vojáky, jak na ně míří, ihned instinktivně zaujali palebné pozice. Než však zahájili palbu, identifikovali se. Zákopníci jsou velmi překvapeni, že skupinka ozbrojenců patří k IKB. Jeden z vojáků Paxtonovi vysvětlil situaci a pak ho odvedl za kapitánem.

Cameron je taktéž překvapen přítomností agentů IKB – jako obvykle nedostal žádné informace o tom, že IKB se mise účastní také. Vzhledem k tomu, že Michael Paxton je podplukovník, mohl by klidně převzít velení nad Cameronovými silami.

Helikoptéry podplukovníka Mitchella s několika mezipřistáními v kapitolských vojenských základnách, během kterých doplňovaly palivo, se konečně přiblížily k místu, kde již probíhal boj s Černou legií. Jakmile Mitchell spatřil, že situace se vyvinula úplně jinak, než plukovník Hidgis předpokládal, nařídil přistát a vysadit pozemní armádu od bojujících jednotek Imperiálu tak daleko, aby jejich přilet nemohly zaregistrovat. Arthur rychle připravil svoji armádu k přesunu na bojiště vlastními silami, přičemž vyčlenil několik oddílů Těžké pěchoty a několik vozidel protiletadlového dělostřelectva, aby zůstaly na místě a bránily transportní helikoptéry před případným útokem.

Potom kontaktoval admirála Berengera, aby od něj zjistil, jak se situace vyvinula. Berenger ho informoval o tom, že imperiální admirál Cain s ním přerušil veškeré spojení. Mohl by to tedy brát jako důvod k zahájení střelby na jeho lodě, ovšem poté, co se dozvěděl, že na povrchu zuří bitva s Černou legií, rozhodl se neútočit. Naopak rychle vyslal zprávu kapitolskému velení a žádal o nové rozkazy. Velitelství mu nařídilo, aby nijak nezasahoval, že prý situaci vyřeší právě Mitchell.

Ačkoliv vrchní velitelství AFC stále podezírá Imperiál z teroristického útoku v San Doradu, nyní musí svůj útok na něj odložit. Naopak teď, během boje s Černou legií, je Imperiál cenným spojencem. Velitelství pověřilo Johnatana Reynoldse, aby v rámci tajné služby MIC zahájil vyšetřování celého incidentu. Kapitól totiž má důvodné podezření, že za tím mohli stát kacíři. Je také přesvědčen, že Imperiál toho ví mnohem víc, než on.

Vojáci Bratrstva se stáhli zpět na křižník pro výbavu a také aby nemuseli jít celou cestu do pouště pěšky, nebo si najímat zbytečně předražené dopravní prostředky. Za slibované dvě hodiny už byli všichni připraveni k opětovnému výsadbku, tentokrát už ve veškeré polní výbavě. Charles Rousseau se dostavil ve své těžké bitevní zbroji a se všemi svými zbraněmi, včetně obou kulometů, které nesl každý přes jedno rameno. Nepovažoval se za žádného chudinku, ale tentokrát ho váha celé výzbroje opravdu tížila a proto se nemohl dočkat, až si bude moci sednout do transportéru a alespoň ty kulometry nechat tam.

Rychle proto zavelel k nalodění a během chvíle se už snášelo několik výsadbkových lodí Bratrstva k povrchu. Už během toho došlo hlášení, že podle všeho se na povrchu bojuje. Z dané vzdálenosti nebylo možné rozpoznat nějaké podrobnosti, proto Inkvizitor raději rozkázal přistát opodál, dost daleko od hor a od obou bojujících skupin.

Jakmile všichni vystoupili na povrch planety, nechal Charles několik vojáků hlídat lodě a přikázal jim při větších potížích odletět a přistát na jiném, předem domluveném místě. Se zbytkem se opatrně blížil k první armádě, která byla v zákopech pod horami. Předsunuté hlídky nahlásily, že podle všech indicií se jedná o armádu Imperiálu. Inkvizitor proto poslal jednu z hlídek ohlásit se vojákům Imperiálu, a se zbytkem armády hodlal přijít o chvíli později a tím si zaručit, že nebudou postříleni první salvou – ne že by to někdy takhle doslova hrozilo.

Na orbitu Marsu dorazily tři bitevní lodě Kartelu třídy Triumph. Zastavily se nedaleko lodí Imperiálu a Kapitolu a na palubu lodi *HSSS Lionhead* vyslaly krátkou, ale jasnou depeši – agent James „Jimmy“ Kowalsky v ní informuje Caina o tom, že je s okamžitou platností zatčen. Má přerušit všechny své operace na Marsu a následovat trojici lodí na Lunu, kde bude předvolán před Radu bezpečnosti. Jí bude muset vysvětlit, proč ignoroval nařízení agenta Foxe a otevřeně se tak vzepřel vůli Kartelu.

Ale Cain se nenechává zastrašit – vysvětluje, že stažení jeho jednotek by nebylo moudré. Na Marsu objevil oddíl Černé legie, takže bylo jeho povinností co nejdříve zasáhnout. Cain ví, že měl Kartelu o

tomto tahu povědět, ale má silné podezření, že vysocí hodnostáři Kartelu i jiných frakcí vynášejí informace nebo jsou přímo agenti Černé legie. Za těchto okolností proto nechtěl riskovat prozrazení útoku. Jimmy to přijímá, ale požaduje urychlené zasvěcení do celé akce, aby mohl zahájit spolupráci. Hodlá se s Cainem osobně sejít na palubě jeho lodi. Cain souhlasí.

Cainovi však už pomalu začala docházet trpělivost – operace na Marsu se zbytečně protahuje. Nařizuje Mortonovi, aby udělal vše pro její rychlé dokončení; chce, aby přivedl toho kacíře v poutech. Morton na nic nečeká a mobilizuje všechny vojáky na všech lodích Cainovy flotily. Za půl hodiny jsou připraveny četné oddíly Základáků, Zákopníků, Útočných zákopníků, Úderných zákopníků, Zákopnické kavalerie a dalšího podpůrného personálu. Kromě toho jsou připraveny desítky těžkých pozičních zbraní, bojových vozidel pěchoty a tanků.

Admirál Gordon Berenger zaregistroval přílet tří lodí Kartelu a oddech si. Jakmile je v celé věci zapojen Kartel, nemusí si dělat s Imperiálem takové starosti. Ovšem na druhou stranu to zase dokazuje, že bitva na povrchu má velmi důležitý význam. Protože má rozkaz nezasahovat, rozhodl se, že zatím lodě Kartelu nebude kontaktovat, ačkoliv ví, že by od vyslanců Kartelu mohl Kapitol získat informace o celém problému.

Dvacet výsadkových lodí opustilo Cainovu flotilu a sneslo se na povrch Marsu tak, aby byla kacířova skrýš obklíčena ze všech stran. Ve stejnou dobu do polního stanu kapitána Camerona dorazila zpráva, že Imperiálu přišlo na pomoc Bratrstvo, pod vedením Inkvizitora Rousseaua. Cameron je mile překvapen a nařizuje, aby byl Rousseau co nejdříve informován o zdejší situaci.

Rousseau přišel v doprovodu všech svých vojáků (samozřejmě kromě těch, kteří zůstali u lodí) do tábora, kde k němu přišel nějaký voják s úmyslem zavést ho za jeho velícím důstojníkem, kapitánem Cameronem. Inkvizitor neměl důvod nesouhlasit, proto vydal rozkaz vojákům, aby se zatím postarali o posílení perimetru, kde bude potřeba, a sám se nechal doprovodit až do stanu kapitána. Voják ho cestou zásobil informacemi o tom, co se zatím stalo. Jeho verze očividně nebyla úplná, ale s tím se dalo počítat – žádný dobrý velitel nenechá svého vojáka říct úplně všechno o situaci. Buďto proto, že nechce svým spojencům říct úplně všechno, nebo proto, že si ty nejlepší věci nechává pro sebe.

Cameron Inkvizitorovi říká vše, co se tu stalo – ačkoliv imperiální armáda byla posílena, stále to nestačí na provedení protiútku. Navíc se už začalo stmívat, takže Černá legie bude mít další převahu, protože většinu jejich jednotek nečiní boj v naprosté tmě žádné potíže. Rousseau je však rozhořčen špatnou morálkou imperiálních vojáků. Je přesvědčen, že nechtějí útočit, protože se prostě bojí.

Na bitevní pole však vzápětí vkročilo osm Pretoriánských behemotů, jejichž zbraně začaly kosit vojáky po desítkách. Cameron moc dobře ví, že v jeho výzbroji se nenachází potřebné zbraně, které jsou proti těmto obrům efektivní. Ze zákopové linie přichází četná radiová komunikace od vojáků, kteří očekávají nové rozkazy. Je na první pohled patrné, že jejich morálka utrpěla další šok...

Mezitím dorazil na *HSSS Lionhead* transport se skupinou agentů Kartelu v čele s Jamesem Kowalským. Ještě před přiletem Jimmy pověřil agenta Bogueuse, aby se pokusil infiltrovat do místní posádky a zjistil více o nastolené situaci. K dispozici mu nechal dva agenty a se zbylými pěti se vydal navštívit admirála Caina. Bogueus a jeho dva agenti se vydali prozkoumat loď, aby získali co nejvíce informací. Bogueus agentům přikázal, aby se rozdělili a zjistili, jak nejjednodušeji a nejméně nápadně opustit palubu lodi – protože až bude jeho mise dokončena, bude se muset dostat z lodi bez Jimmyho pomoci. Sám Bogueus se vydal prozkoumat jednu z nejvíce střežených částí lodi – vojenské kajuty.

Paxtonova skupina se rozdělila, pár agentů si vzalo ostřelovací pušky a ostřelovali hlavně velící jednotky kacířových vojáků. Zbytek šel s Paxtonem do první linie a celkem zdařile odrážel nepřátelské útoky – až do chvíle než se pár metrů od nich objevil jeden z Behemotů a začal po nich pálit ze svého kulometu. Paxton po něm začal ihned střílet, ale obrovi jakoby kulky nevadily. Obr začal máchat svými rukama a snažil se zasáhnout nějakého vojáka, Paxton po něm vystřelil další dávku a obr náhle změnil směr a zamířil přímo k němu. Paxton sáhl do kapsy, vytáhl granát, odjistil a hodil. Ozval se výbuch a jemu začalo pískat v uších.

Granát zasáhl Behemota do hrudi, ale tlustý pancíř to vykryl. S obrem to ani nehnulo, místo toho dunivě zařval – a vypadal víc nebezpečně, než dosud. Zatímco byl Paxton stále zmaten následkem exploze jeho granátu v poměrně malé vzdálenosti, Behemot se napřáhl a už se chystal rozseknout agenta

svým zvětšeným Azogarem. Na poslední chvíli však Michaela zachránil jeden ze Zákopníků, který byl ukryt v blízké díře. Čepel Azogaru je jen těsně minula. Oba muži se ihned dali na útěk do nejbližšího krytu.

Vyšetřování Johnatana Reynoldse a dalších agentů MIC nepřineslo žádné nové důkazy. Pravděpodobnost, že by za teroristickým útokem v San Doradu stáli kacíři, je malá. Plukovník Hidgis tedy poslal Mitchellovi zprávu, ve které mu nařizuje, aby nepozorovaně obklíčil jednotky Imperiálu. Jakmile bude Černá legie poražena, má na Imperiál otevřeně zaútočit mohutnou dělostřelbou. Tehdy zároveň admirál Berenger dostane povolení k útoku na imperiální lodě na orbitě...

Zatímco Imperiál a Bratrstvo bojovali s hordami Černé legie, v Bendorově podzemní skrýši se zjevil teleportační portál – obří zářící koule pronikavého světla. Z ní začaly pochodovat četné oddíly služebníků zbylých čtyř kacířů. Po deseti minutách se přesunuli i kacíři osobně: Lontred, mocný Semaiův Kacířský Lord; Gorfey, magicky nadaná Temná pokušítečka apoštolky Ilian; Morgei, Muawijheův Lord nočních můr a nakonec Antrius, Arcikněz moru.

Bendor kacíře zavedl do nehlubší části podzemní skrýše, kde se nacházela komora s artefaktem. Artefakt má podobu lesklé kovové koule a do jeho dokončení zbývá jen opravdu málo – všech pět kacířů se rozestoupilo kolem podstavce s artefaktem a začalo koncentrovat Černou symetrii. Z jejich paží začaly šlehat červenozelené blesky, které byly koulí pohlcovány. Artefakt se začal plnit silou Černé symetrie...

Inkvizitor stál v první linii a kosil nepřátelské vojáky vším, co mu zrovna přišlo pod ruku. Stav jeho munice se ale neutěšeně zmenšoval. Teď litoval, že nechal své dva kulometry AC-41 „Rozhřešitel“ v lodi. Už před pár minutami, jakmile se objevili Behemoti, pro ně poslal dva vojáky, přesto ale bude trvat hodnou chvíli, než se sem dostanou. Do té doby už můžou být všichni ostatní mrtví. Obrovská monstra se hrozivě blížila k pozicím, které bránili hlavně jeho muži. Nehodlal nechat zabít jediného vojáka Bratrstva jen proto, že nedokázal vymyslet lepší plán boje proti těmhle stvůrám... I když jeden nápad zrovna dostal.

Přistoupil k nejbližšímu imperiálnímu důstojníkovi a vyžádal si od něj časované nálože. Mezitím, co je důstojník sháněl, přišli jeho dva vojáci s kulometry. Rousseau se jimi ozbrojil a pokračoval ve střelbě na každý nepřátelský cíl v dosahu tak dlouho, dokud mu nedošla munice. Najednou se v okolí nenačázal žádný nepřátelský voják, jen rudá louže, ze které čouhaly větší či menší kousky těl. Stále tu ale ještě byla obří monstra, z nichž si jedno vybralo za cíl právě jeho. A už bylo pekelně blízko.

Zrovna v tu chvíli k Rousseauovi přiběhl onen důstojník, s brašnou plnou plastických výbušnin. Rousseau cítil, jak se chvěje země a jak monstrem kosí svým strašlivým těžkým kulometem všechny vojáky kolem. Zatím ještě Behemot nebyl dost blízko na použití čepele, ale to se brzo změní. Charles se soustředil na vyvolání kouzla Umění a najednou měl pocit, že mu před očima vyskočil zaměřovací kříž. Najednou věděl, že dokáže zasáhnou cokoliv bude chtít. Pomocí dalšího kouzla přinutil Behemota, aby otevřel tlamu a s jeho nově nabytou super-přesností nebyl žádný problém hodit odtikávající balíček přímo do rozevřeného chřtánu. Než si bestie uvědomila, co právě udělala, bylo už pozdě. Zevnitř žádné pancéřování neměla, tak jí výbuch roztrhal hlavu na cáry. Ve stejnou dobu na bitevní pole dorazilo všech dvacet výsadkových lodí z Cainovy flotily. Lodě přistály do okolí kacířské skrýše a vysadily všechny své pasažéry a vozidla.

Admirál Cain je velmi zaneprázdněn velením lodi, takže Jimmy a jeho kolegové musí počkat v konferenční místnosti. Cainův osobní poradce, poručík George Boon, zatím agentům vysvětluje předpokládaný průběh operace. Agent Bogues mezitím úspěšně infiltroval do lodních kasáren a sehnal si uniformu imperiálního námořnictva.

Na povrchu mezitím zuřila dál bitva. Charles Rousseau se rozhodl využít své nově nabyté přesnosti, dokud je čas, a útočnou puškou, opět převzatou od jednoho vojáka, začal střílet po Behemotech vzdálenějších od jejich řad. Přesněji řečeno po jejich očích. Sice to chvíli trvalo, protože nejspíš i jejich víčka byla potažena nějakou odolnou látkou, ale nakonec skolil dva, kteří se zřítily v agónii na zem a v předsmrtných křečích drtili své vlastní vojáky.

Pak tu ještě zbývaly nálože. Podařilo se mu zužitkovat úplně všechny, které dostal, až na poslední. Během jejího házení vyprchala nadpřirozená přesnost a nálož se neškodně odrazila od Behemotovy

kůže a vybuchla nebezpečně blízko imperiálních vojáků. Stáli ještě dva Behemoti... Nově přichozí imperiální posila se vrhla do boje. Ovšem ve stejnou dobu se z podzemní skrýše vyfítilo několik dalších kohort – tentokrát to už nebyli jen stoupcenci Algerotha, ale i ostatních apoštolů. Kapitán Cameron si uvědomil, že Černá legie dostala taktéž posily, dokonce i několik vozidel.

Charles nařizuje, aby se Imperiál postaral o ty dva zbylé Behemoty, zatímco on vymyslí plán, jak provést protiútok. Stále ještě se mu nevrátila všechna paměť – měl hroživou mezeru v místech, kde ještě před nedávnem byly vědomosti, jak používat Umění tou nejsilnější cestou. Tehdy by pro něj nebyl problém se o tohle postarat. Ale dnes disponoval jen velmi omezenou zásobou schopností. Za okamžik dostal troufalý nápad. Nejprve svolal všechny své muže a potom nařídil Cameronovi, aby vybral část imperiálních jednotek, které budou jednotky Bratrstva krýt zezadu a z boků.

Inkvizitor sáhl po tom nejsilnějším, co měl k dispozici. Bylo to nejsložitější kouzlo, které zvládal, musel se dost soustředit, na jeho správné vyvolání. Kolem něj se vojáci chystali k protiúderu. Pomalu splétal mystické nitky Umění okolo vozidel Černé legie, která střílela těžkými zbraněmi do jejich řad. Zanesl do mysli jejich řidičů a střelců zmatek – najednou nevěděli, na čí straně stojí. Začali střílet do všech okolo. A okolo nich byli jen jejich vlastní vojáci.

Dalším cílem byla jedna očividně elitní jednotka – Ilianini Templáři Trianguleru. Sice se dost z nich postřílelo navzájem, ale pak už se pouštěli do obyčejných vojáků okolo. Časem se jejich bývalí spojenci vzpamatovali a postříleli je, mezitím ale zmatení Templáři stačili udělat velikou mezeru v jejich řadách. Tou dobou byla zničená už i vozidla.

Shodou náhod se podařilo Rousseauovi očarovat jednotky příslušející k tomu samému Apoštolovi. Vyvolal zmatek i v nepostižených jednotkách – najednou si nebyl nikdo jistý, jestli jsou jeho spojenci opravdu jeho spojenci. Padl jeden výstřel do vlastních řad a pak další. Přívrženci ostatních Apoštolů začali systematicky likvidovat vojáky toho posledního, kteří stříleli vlivem kouzla do vlastních řad.

Do nastalého zmatku vtrhl protiútok Imperiálu a Bratrstva, v jehož čele stál Charles Rousseau. Nastal totální bitevní chaos. Imperiálové a Bratři postupovali nejednotnými nepřátelskými silami jako nuž máslem. Všude okolo nich vybuchovaly granáty, které tak osvětlovaly noční krajinu. V tom zmatku většina Černých legionářů ani nezaregistrovala, že lidé podnikají protiútok a stále pokračovali ve svém útoku na zákopy – v jednu chvíli dokonce Rousseau spatřil, jak proti němu běží Nekromutant – ale minul ho asi o pět metrů a pokračoval proti zákopům, kde byl smeten kulometnou střelbou.

Zákopnická kavalerie na svých koních běžela po bocích a likvidovala nepřátele zblízka, zatímco Úderní zákopníci na jetpacích letěli Rousseauovi nad hlavou a bombardovali cíle pod nimi ručními granáty. Za pár chvil se útočící skupinka dostala na dohled ke vchodu do podzemí. Inkvizitor nařídil vojákům Imperiálu a Elitním trooperům, aby hlídali u vchodu, zatímco on a jeho Posvátní bojovníci a Mortifikátoři půjdou dovnitř. Rousseau chce chytit toho kacíře živého.

Stále trochu otřesený Paxton se mezitím probudil na improvizované ošetřovně. Opatrně vstal z lůžka, popadl svůj batoh s výbavou, svojí zbraň a odešel. Na bitevním poli už bojovaly zbytky kacířových kohort s Bratrstvem a Imperiální armádou. Proto bez nějakých větších potíží prošel přes celou pláň, až došel ke vchodu do podzemí, kde stála Imperiální hlídka a několik vojáků Bratrstva. Ti ho však nechtějí pustit dovnitř, přesně jak jim Rousseau přikázal. Paxton předstírá, že odchází – ve skutečnosti ale odchází jen z dohledu hlídky a vysílačkou svolává všechny dostupné agenty IKB. Poté prohlíží skalní výběžek, aby našel jinou cestu, jak se dostat dovnitř.

Za chvíli našel větrací šachtu, ve které se nacházel velký ventilátor. V tu dobu k němu přišlo šest přeživších agentů. Společnými silami zastavili ventilátor, připnuli se na lana a začali se pomalu spouštět do hlubokého podzemí. Za deset minut první agent konečně dosáhl dna šachty.

Mezitím na palubě *HSSS Lionhead* Jimmy a jeho kolegové poslouchali monolog poručíka Boona, který trval již přes dvacet minut, a začínali ztrácet trpělivost. Boon nyní popisoval poslední admirálovo úspěšné tažení. Náhle Jimmy upovídaného muže rázně přerušil a připomněl mu, že je tu kvůli jiným záležitostem, než je prohlídka lodi. Zaskočený důstojník nevěděl, co říct. Po chvíli se však vzpamatoval a konečně odešel pro Caina. Cain přišel do zasedací místnosti a omluvil se vyslancům Kartelu, že nemohl přijít dříve.

Jimmy je velmi rozhořčen nedbalým chováním Caina. Mohl přeci kdykoliv informovat Kartel s žádostí o pomoc – na orbitě Luny je vždy několik lodí s oddíly Doomtrooperů na palubě, které jsou na takovéhle případy připravené. Takhle celou situaci musí vyřešit za pomoci imperiální flotily. A navíc úplně zbytečně vyburcoval Kapitol. Jimmy ví o přítomnosti lodí Bratrstva na orbitě a žádá vysvětlení. Nemůže pochopit, proč Cain dokázal zavolat na pomoc Bratrstvo a Kartel ne.

Podplukovník Arthur Mitchell rozmístil své jednotky kolem bitevní zóny, přesně jak mu bylo řečeno. Teď stačilo jen čekat na povel k útoku. Dělostřelectvo by dokázalo zničit imperiální zákopy během několika málo vteřin. Dosud všechno Mitchellovi procházelo, protože přesun jeho jednotek byl kryt nocí a hlukem dělostřelby. Ovšem to se nyní změnilo – bitva se nyní přeměnila na malé přestřelky zbylých jednotek a začalo se rozednívat. Posádka lodi *HSSS Lionhead* tak na svých snímačích rychle odhalila možné hrozící nebezpečí a informovala Mortona.

Morton varoval kapitána Camerona a zároveň mu ale rozkázal, aby na jednotky Kapitolu v žádném případě neútočil. Dokud tu jsou lodě Kartelu, nesmí být provedeny žádné agresivní kroky proti cizí korporaci. Je ale jasné, že totéž bere v úvahu i Kapitol. Jen čas ukáže, jak se věci vyvinou.

Bogues bloudil chodbami lodi už něco málo přes půl hodiny... Řídil se pouze instinktem, který mu ukazoval cestu – své schopnosti piloval už do narození, a proto mu věřil více než jakékoliv mapě. Bloudil dalších pět minut, než se mu podařilo najít co hledal – hlavní velitelský můstek – dveře podle očekávání hlídala ozbrojená stráž čítající tři vojáky u každých dveří, což by samo o sobě neměl být problém, jenže všichni tři vojáci měli kromě radiového kontaktu i kontakt vizuální, protože dveře od sebe byly vzdálené jen několik desítek metrů. Chodba sice vedla do zatáčky, dvě skupiny vojáků však na sebe vždy viděly... Bogues nenápadně prošel celou chodbou tam i zpět a pozorně sledoval vše, co by mu mohlo pomoci dostat se dovnitř. Pak znovu zkontroloval hodinky a rychlým krokem a stejnou cestou se vracel zpět do přistávací haly, kde měl sraz se záukolovanými agenty.

Tým Bratrstva procházel dlouhou chodbou, která byla po bocích osvětlena loučemi. Z hlubin podzemí vál studený zápachající vzduch a v dále se ozývaly ozvěny hlasů mnoha desítek bojovníků. Chodba se brzy začala stáčet a dál klesat dolů, jako spirála.

Bylo to velmi podezřelé – zdálo se, že Černá legie přestala posílat své jednotky na povrch. Po několika dlouhých minutách tým dorazil do jakéhosi mezipatra. Byla to poměrně malá místnost, očividně mučírna. Na stěnách vysely různé rezivělé nástroje, umazané od krve. Nacházelo se tu asi třicet lidí, řetězy připoutaných ke zdem a ke stropu. Podle jejich oblečení vojáci Bratrstva usoudili, že se jedná o Nomády. Někteří z nich byli při vědomí, jiní se nehýbali. Rousseau však nařizuje, aby se pokračovalo dál – na osvobození zajatců není čas.

Po dalších dvou minutách se však stalo něco neočekávaného. Odkudsi zezadu se ozval hluk střelby několika desítek automatických zbraní, záblesky osvětlovaly celou chodbu. Asi patnáct vojáků Bratrstva, kteří šli jako poslední, se ihned sesunulo mrtvo k zemi. Jejich spolubojovníci z předních řad se však stačili rychle otočit a soustředit se na nepřátelský útok. Vzadu za týmem se objevila četná skupinka služebníků Černé legie – byli to ti Nomádi z mučírny. Vůbec nevypadali unaveně nebo zraněně, s fanatickým zápalem pokračovali ve střelbě. Neměli však žádné silnější ochranné brnění, takže během několika málo vteřin byli všichni postřílení.

Když bylo po všem, vojáci Bratrstva zaujali obrannou formaci a zkontrolovali svůj stav – během přestřelky padlo dvacet z nich. Rychlé ohledání těl mrtvých Nomádů ukázalo, že byli vyzbrojeni puškami Kratach – zbraněmi Černé legie. Je jasné, že tito Nomádi se obrátili na temnou stranu, pravděpodobně výměnou za něco velmi cenného, co chtěli. Moc dobře věděli, že tým Bratrstva pronikl do podzemí, a proto připravili zákeřnou léčku, která jim téměř vyšla.

Charles se sám rozhodl pokračovat v čele skupiny. Hrozba útoku tam sice byla nejvyšší, ale on měl na sobě bojové brnění, které by Černá legie jen těžko prorazila zbraněmi na povrchu, natož něčím, co bylo určeno pro boj v tunelech a chodbách. Chvilí uvažoval o tom, jestli by se neměli vrátit pro posily, ale celý nápad zamítl. Zbytečně by je to zdrželo a pokud by tam vyslal jen pár mužů, pravděpodobně by ani nedorazili. Bude muset vystačit s tím, co má.

Paxton vedl své muže velmi opatrně, avšak nenarazil na žádný odpor – zdálo se, jako by základna byla prázdná. Komando agentů se pozvolna nořilo do hlubin základny, která by se dala popsat jedním

slovem jako „temno“ – všude byla tma. Paxton by raději bojoval s celou hordou nepřátel, než jít tmavým tunelem, stále hlouběji a hlouběji. Agenti šli tou méně používanou částí základny, v podstatě to byla jenom jeskyně. Až konečně po dlouhé době se před nimi objevily ocelové dveře.

Jeden z agentů vytáhl autogen, který měl ve své výstroji pro všechny případy. Nasadil si tmavé brýle a pustil se do řezání. Ostré světlo ozařovalo celou jeskyni a vytvářelo protáhlé, děsivé stíny. Za pár minut byly dveře odříznuty – s hlasitým zaduněním spadly na zem. Muž si sundal brýle a chystal se vejít, ale během vteřiny z temné místnosti za dveřmi vyrazila dlouhá šlachovitá černá paže, zakončená dlouhými drápy. Popadla muže za hlavu a bleskově ho vtáhla k dovnitř. Pak byl slyšet mužův šílený řev, a potom jen křupnutí kostí a zvuk padajícího masa a krve. Všichni agenti se instinktivně přitiskli ke stěně, po obou stranách dveří, zbraně připravené. To, co tam na ně číhalo, byl Zenithianský vrah duší, Muawijheův bestiální zabiják.

Paxton na nic dalšího nečekal, odjistil granát a hodil do dveří. Ozval se dunivý výbuch. Chvilí se všichni agenti vzpomínali, pak se pozvolna začalo usazovat mračno prachu. Najednou se ve dveřích objevil obří stín, otočil se, nabodl jednoho agenta na drápy a mrštil s ním o stěnu jeskyně. Ostatní spustili střelbu na onu zrudnou postavu. Vrah duší se rozběhl, ale v polovině cesty upadl, protože jeho tělo mělo již příliš poranění. Agenti ho pak lehce dodělali. Jenomže Vrah duší tam nebyl sám – zanedlouho se ze dveří začali hrnout Vřešticí legionáři. Nastala patová situace: Paxtonovi muži v klidu drželi místnost přede dveřmi, ale nemohli postupovat.

Vřešticích legionářů stále přibývalo a tak se Paxton rozhodl, že se svým týmem bude pomalu ustupovat, zatímco stále bude střílet po nepřátelích. Nebyla jiná možnost. Náhle však jeden z agentů šlápnul na dlaždici, která vypadala trochu jinak, než ty ostatní. V příští vteřině se podlaha propadla a agenti spadli kamsi dolů. Nepadali ale dlouho – skončili na podlaze patra pod nimi. Ihned vstali a zajistili celou oblast. Dobrou zprávou bylo, že je Vřešticí legionáři už nepronásledují. Z hlubin chodby se ale náhle začaly ozývat kroky mnoha postav a brzy se objevila záře svítilen. Před Paxtonovým týmem stanuli vojáci Bratrstva, vedení inkvizitorem Rousseauem.

Kacíři právě dokončili temný rituál, během kterého do artefaktu vložili Černou symetrii a tím ho aktivovali, když přiběhl jeden z jejich služebníků a oznámil, že do podzemí pronikly dvě skupiny vojáků. Bendor mobilizoval čtyři dvočlenné týmy Pretoriánských stopařů – jeho nejlepších bojovníků. Je přesvědčen, že vetřelce rychle najdou a zlikvidují. A pokud ne, je tu ještě on, jeho kacířští kolegové a funkční artefakt...

Rousseau je velmi překvapen přítomností Paxtona a jeho agentů, protože nikomu dalšímu vstup do podzemí nepovolil. Zatímco se obě skupinky dohadují, kdo ke komu patří, z konce chodby se ozvala mohutná střelba několika těžkých kulometů. Tři vojáci Bratrstva to odnesli, ale všichni ostatní se stačili ukrýt. Z chodby vystoupilo osm Pretoriánských stopařů, vyzbrojených Semaiovými kosami...

Inkvizitor Rousseau neměl na výběr. Musel sáhnout ještě hlouběji do svých sil a spotřebovat něco málo z toho, co mu ještě zbývalo. Kouzlo Rychlost si už od ztráty paměti stačil dost procvičit, stačilo mu na něj prakticky jen pomyslet a jeho okolí se hned pohybovalo jakoby hustým sirupem. Dalším zaostřením vůle se soustředil na své svaly – obtočil je energií a tím je mnohonásobně posílil. Pak přehlédl situaci. Jeho muži se kryli a stříleli po Pretoriánských stopařích, zatímco oni jim to samozřejmě opláceli. Paxtonových mužů si nevšiml, měl svých starostí dost.

Během mrknutí oka doběhl k prvnímu Stopaři, přičemž se snažil vyhýbat všem kulkám, které teď mohl téměř vidět v letu. Občas ho sice nějaká zasáhla, ale díky jeho kvalitnímu brnění a rychlosti ho ani nedokázala zpomalit. Během dalšího mrknutí zasáhl Stopaře několika ranami do trupu. Ocel se pod jeho rukama sympaticky prohýbala. Na Pretoriánského stopaře to nemělo příliš velký účinek, tak mu několika zásahy na stejné místo přelomil nohu. Svalil se na zem a pokropil olovem místo nepřátelských vojáků své spolubojovníky. Moc jim to ale nevadilo.

U dalšího se na to rozhodl jít jinak. Obešel (tzn. pekelně rychle oběhl) ho zezadu a vyskočil mu na záda, jakmile se dostal k jeho hlavě, bylo to už o něčem jiném. Pár dobrých ran a na ruce měl odporou hmotu, která snad byla jeho mozek. Určitě byla jeho mozek, protože vzápětí se sesunul na podlahu. Pro Charlese to byl pomalý pohyb, proto stačil v klidu slézt a přejít k dalšímu Stopaři. Ještě několikrát zopakoval taktiku s prorážením hlavy. Pak se svět vrátil do normální rychlosti a najednou to šlo

špatně. Seděl na zádech jednomu Pretoriánovi a všude kolem něj bušily do zdí kulky jeho mužů i Pretoriánů.

Paxton chvíli střílel, do té doby, než jeho pušce došla munice. Poté popadl pistoli a pokračoval ve střelbě, ovšem bez většího účinku. Rousseau zatím vyřídil několik Stopařů, ale pak mu to nějak přestalo jít. Najednou se před Paxtonem objevil jeden z nich a vrazil do něj tak silně, že ho odhodil na zeď za jeho zády. Michael dopadl těžce na zem, chvíli tam ležel naprosto paralyzován. Pretorián se nad ním tyčil a už se ho chystal probodnout dlouhým bajonetem na jeho zbrani – nevěšil si ale, že Paxton není až zas tak v bezvědomí, jak na první pohled vypadal. Opatrně nahmatal dlouhou železnou tyč, která se tu válela a během vteřiny provedl výpad na nic netušícího Stopaře. Zarazil mu konec tyče do nestvůrné tlamy tak hluboko, že mu i probodl mozek. Pretoriánský stopař upadl a už nevstal.

Paxton rychle zvedl svoji pistoli a pokračoval ve střelbě. Za pár dalších chvil už byli všichni nepřátelé mrtví. Obě skupinky se poté rozhodly, že budou pokračovat společně, protože na vlastní pěst by nikdy neuspěly. Chodba se svažovala více do podzemí a končila velkými železnými vraty. Jakmile se k nim muži přiblížili, sami od sebe se otevřely a odhalily tak velkou halu. Zde stálo pět postav zahalených různobarevnými plášti. Byli to čtyři muži a jedna žena – kacíři, které tolik všichni hledali. Za jejich zády stál na podstavci onen artefakt.

Kacíři jsou překvapeni, že vetřelci dokázali porazit jejich Pretoriánské stopaře. Jsou však přesvědčeni, že proti nim už neobstojí. Tasí své zbraně pro boj zblízka a připravují se do střehu. Jejich těla se obklopila zvláštní září, která je učinila odolnými proti střelným zbraním. Souboj se bude muset odehrát tělo na tělo.

Vojáci Bratrstva nebyli hloupí, hned jak uviděli kacíře, začali střílet. A dokonce si i všimli, že to nemá žádný účinek. V tuhle chvíli byl Charles rád, že si s sebou vzal všechny Posvátné bojovníky a Mortifikátory, které měl k dispozici. Rozkázal, aby tasili své meče. Ozvalo se sborové tasaní mečů, jak prakticky všichni jeho vojáci (s výjimkou těch několika Elitních trooperů, kteří zde byli) vytáhli své chladné zbraně.

Rousseau nevěděl, jestli vojáci mají proti kacířům vůbec nějakou šanci, ani jestli jim už pomáhá artefakt, ale nic lepšího teď neměl. Počkal, až jeho muži konečně zkříží zbraně s kacíři a pak znovu sáhl do vod Umění. Zformoval kolem sebe ještě jednou Rychlost, čímž už prakticky vyčerpал všechny své možnosti. Měl poslední šanci něco udělat. Oběhl místnost po obvodu, na druhou stranu, než kde probíhal boj. Inkvizitor odtamtud běžel přímo k podstavci. Chvíli váhal, nevěděl, jaký hrozivý trik Černé symetrie se v kouli může skrývat. Nakonec ale zvedl kouli z podstavce.

Rousseau cítil, jak z koule pulzuje Temnota. Cítil, jak se snaží proniknout do jeho čisté mysli, ale nešlo jí to. Jeho mysl byla příliš čistá i na temný artefakt. Přesto v některých okamžicích se nechal téměř zkorumpovat, ovšem nakonec všem pokušením odolal. Kacíři bojovali více než dobře, likvidovali jednoho Bratra za druhým, avšak sem tam utrpěli lehká poranění, když je čepel náhodou sekla do nechráněné části těla. Jakmile si všimli, že Inkvizitor má jejich artefakt, přestali se tolik soustředit na boj. Bendor se ho snažil přemluvit, aby se poddal temné síle skryté v artefaktu. Pokud to udělá, získá nesmrtelnost a může mít vše, co kdy chtěl.

Paxtonovi muži jen neúčinně stříleli na kacíře, všechny střely skončily na tom neviditelném štítu. Kacíři byli rychlí, mrštní a silní, avšak sem tam utrhli nějakou ránu. Bohužel o poznání horší to bylo na druhé straně – vojáci Bratrstva bojovali statečně, ale již mnoho z nich padlo. Najednou se boj zastavil, kacíři upřeli svůj zrak na Rousseaua, jak zápolí s artefaktem. Nevěděl proč, ale celá místnost jako by byla čím dál temnější... Rousseau jako by byl hypnotizován oním artefaktem a kacíři se ho snažili dostat na jejich stranu. Paxton téhle chvílky využil a vrhnul na Bendora svůj nůž.

Nůž s elegancí opustil Paxtonovu ruku a skončil v týlu Bendorovy hlavy. Bendor chvíli stál, jako by se nic nedělo, ale nehýbal se, což upoutalo pozornost jeho kolegů. Potom padl na kolena a svalil se obličejem k zemi. Nyní si kacíři všimli toho nože a ulekli se. Kacíři začali útočit na Paxtona, ale jakoby bez Bendora měli jen zlomek té své původní síly...

Náhle po boku Paxtona stojící Mortifikátorka – Atentátnice neuvěřitelně rychle tasila svoji zbraň a oběhla hlouček postav s úmyslem zaútočit na kacíře zezadu. Jako svůj cíl si vybrala kacířskou ženu. Atentátnice vyvolala kouzlo Rychlost, čímž si zvýšila svoji rychlost a reflexy a začala střílet ze své

pistole, ovšem nemělo to žádný větší efekt, kvůli ochrannému poli. Levou rukou tasila tedy svůj meč Rigor a nic netušící Gorffey usekla hlavu. Potom si uklidila svoji pistoli a vydala se vstříc dalšímu kacíři. Kacíři neměli šanci reagovat, protože Atentátnice byla stále příliš rychlá. Pravou rukou vytáhla i meč Mortis a oběma meči zahájila útok.

Mezitím Bogues na palubě *HSSS Lionhead* se vrátil do přistávací haly, kde měl sraz se svými dvěma agenty. Agenti přišli do hangáru, kde už je Bogues netrpělivě vyhlížel. Každý z nich přišel jinou chodbou, aby nebyli nápadní. Než se setkali, prohlédli okolí, aby se přesvědčili, že je nikdo nesleduje. Poté Boguesovi podali hlášení – podařilo se jim najít ten únikový východ. Tím je evakuační paluba, která se nachází na samém dně lodi. Je tam spousta únikových kapslí, které nikdo nehlídá. Dále hlásí, že admirál Cain se nachází v zasedací místnosti a mluví s Jimmym, takže nemá přehled o dění na lodi.

Bogues je spokojen a nařizuje, aby agenti šli zjistit, jak se ovládají únikové kapsle. On sám jde zatím vyřídit to, proč tu vlastně je... Jeden z agentů šel do centra bezpečnosti, kde byly monitory zobrazující obraz bezpečnostních kamer po celé lodi. Počkal, až bude hlídačovi končit směna, převlékl se do nalezené uniformy a vnikl dovnitř. Druhý agent mezitím pronikl na evakuační palubu a začal se nabourávat do systému ovládacího panelu. Bezpečnostní kamera ho sice sledovala, ale u monitorů byl jeho kolega. Agent přemostoval kabely asi deset minut, ale nakonec se mu to podařilo – ovládnutí kapslí bylo pod jeho kontrolou.

Bogues se vydal na cestu. Zastavil prvního člena posádky, na kterého narazil, a zeptal se ho, kde má hledat zasedací místnost. Muž ho tedy poslal na třetí palubu, do dveří číslo 15. Bogues vyrazil. Teď už mu nemohlo stát nic v cestě. Dorazil na místo a prohlédl situaci – přede dveřmi stála opět dvojice strážných, ovšem kromě nich tu byl tentokrát i otvor větrací šachty. Když se nikdo neřval, Bogues ho odstranil a vlezl dovnitř. Větrací šachta vedla přímo nad zasedací místností a měla v sobě několik ventilačních otvorů, kterými do ní šlo vidět.

Vytáhl z pouzdra tlumenou pistoli a zamířil na admirála Caina, který seděl v čele stolu. Soustředil se a po několika chvílích vystřelil – ovšem vystřelil zrovna ve chvíli, kdy se Cain se křeslem trochu potočil. Kulka zasáhla opěradlo. Ihned nastal zmatek. Byl vyhlášen poplach a do místnosti se nahrnulo několik členů ostrahy. Bogues už neměl druhou možnost a tak musel přejít k druhé části plánu – opustit loď.

Rychle vylezl z větrací šachty a nenápadně se vydal na evakuační palubu. Nastoupil do jedné z kapslí a opustil loď, aniž by si ho kdokoliv všiml. Posádka prohledávala celou palubu *HSSS Lionhead*, ale marně. Bylo však jasné, kdo tím záhadným vrahem byl – Bogues. Jimmy vysvětluje, že Bogues musel své pověření Kartelem nějak padělat, aby se mohl dostat na palubu této imperiální lodi.

Mezitím na povrchu pokračuje závěrečný souboj. Jak kacíři postupně ubývali, temný vliv artefaktu jakoby slábl. Rousseauova mysl byla po chvíli už zcela osvobozena a on opět začal vnímat dění okolo sebe. Ihned, jakmile zjistil, jak se situace vyvíjí, tasil svůj meč a přidal se do bitvy. Zaútočil na posledního přeživšího kacíře – Antruse. Morgei a Lontred již byli zabiti onou Atentátnicí.

Všichni kacíři už leželi mrtví na zemi, jejich těla se válela spolu s těly mrtvých Bratrů ve velkých krvavých loužích, spolu s mnoha nábojnicemi. Ti, co přežili, se dávali do pořádku a kontrolovali své stavy. Okolí bylo zajištěno – po Černé legii se jakoby slehla zem...

Jeden z Bratrů prohlédl mrtvá těla kacířů a sundal jim masky, aby zjistil, kdo se pod nimi vlastně skrývá. Pravda byla přímo šokující – pod maskou Bendora se skrýval kapitán William Rodgers, velitel křížníku *CSS Arrowsmith*, toho, který členy týmu Kartelu odvezl z asteroidu. Pod maskou Lontreda se skrýval agent John Fox. Pod maskou Morgeie byl zas ukryt Charles Eaglestone, agent CBI, který zaměstnal Jimmyho. Pod maskou Antruse byl Johnatan Reynolds, agent MIC, který schválně mařil vyšetřování teroristického útoku v San Doradu. A pod maskou Gorffey byla nějaká žena, kterou však členové týmu nikdy předtím neviděli.

Kapitán Cameron mezitím informoval Mortona o úspěšném dokončení mise. Všechny jednotky Imperiálu se tedy vrátily na palubu lodí Cainovy flotily. Jakmile to spatřil podplukovník Mitchell, uvědomil si, že tady už žádná bitva nehrozí a tak i on stáhl své jednotky pryč. Na povrch Marsu naopak přistálo několik týmu agentů Kartelu, aby celou oblast prohledaly.

Rousseau a Paxton, jakožto velitelé jediných dvou týmů, které se účastnily osobního boje s kacíři, byli poté převezeni na palubu lodi Kartelu, která je odvezla na Lunu. Zde již čekal Inkvizitor Majoris Xavier Petrus s týmem agentů Kartelu, který převzal mrtvá těla kacířů a zahájil velké pátrání a vyšetřování, aby zjistil, jak to vlastně celé bylo.

O několik dní později Petrus předložil závěr vyšetřování. Byl velmi překvapující. Kacíři dostali od Duše Temnoty za úkol sestavit onen mocný artefakt, který jí pomůže získávat nové a nové kacíře a z těch stávajících udělat nesmrtelné bytosti. Tento artefakt dostal jméno Koule nesmrtelnosti. Jeho výroba však byla velmi složitá a sestávala z několika dlouhých fází. Nejprve potřebovali kacíři zvláštní neznámý minerál, který se nacházel pouze na onom asteroidu, kde to všechno začalo. Přesunuli se tedy na něj a celý ho prohledali, až konečně onen minerál našli. Vytesali z něj kouli, která se stala základem artefaktu. Pak museli krystalickou kouli připravit pro další zpracování – a na to potřebovali specifickou psychickou energii. Kacířka Gorffey dlouho zkoumala, jakou psychickou energii je přesně potřeba a po dlouhých dnech ji konečně určila. Potřebnou psychickou energii je možno získat pouze kombinací dílčích specifických energií, které má jen hrstka lidí ve Sluneční soustavě. Gorffey sepsala seznam těchto osob: Charles Rousseau, William Cain, Michael Paxton, James Kowalsky, Arthur Mitchell a Bagues.

Bylo potřeba tyto lidi pod nějakou záminkou dostat na asteroid a vysát z nich zde jejich psychické energie. O to se postaral kacíř Lontred, který infiltroval na Lunu pod identitou Johna Foxe, významného agenta Kartelu. Radu bezpečnosti informoval o tom, že kdesi v Pásu asteroidů byla zachycena zvýšená aktivita Černé legie, a že by bylo vhodné poslat speciální tým expertů. Rada bezpečnosti tento úkol svěřila právě Foxovi. Fox tedy Radě předložil seznam vybraných osob a ta ho odsouhlasila. Požadované osoby byly svolány na Lunu, kde jim bylo vše vysvětleno. Poté tým Kartelu odletěl do Pásu asteroidů, do míst, které popsal Fox. Zde už čekali zbylí kacíři a loď Kartelu sestřelili. Zajali její posádku a během temného rituálu z ní vysáli potřebnou psychickou energii. Tím způsobili onu ztrátu paměti, kterou členové týmu trpí.

Posádka měla být poté zabita, ovšem Rada bezpečnosti začala být nervózní z toho, že se jí tým už dlouho neozývá. Kdyby tedy kacíři posádku opravdu zabili, dříve nebo později by Kartel do té oblasti vyslal velkou flotilu a kacíře tak odhalil. Museli tedy zajistit, aby se tým dostal v pořádku zpět na Lunu. Lontred alias John Fox přesvědčil Radu bezpečnosti, aby ještě chvíli vyčkala. Spolu s kacířem Bendorrem, který se maskoval za kapitána Williama Rodgerse, velitele záchranného křižníku *CSS Arrowsmith*, letěl do Pásu asteroidů. Pátrání schválně co nejdříve natahovali, aby Rada bezpečnosti nezískala žádné podezření. Dalším důvodem také bylo to, aby byla Koule nesmrtelnosti co nejdříve plně dokončena, protože pouze lidé, jejichž psychická energie byla na její stavbu použita, ji mohou zničit. Kacíři se tedy chtěli ujistit, že artefakt bude použit dřív, než se k němu členové týmu dostanou a jakkoliv ho ovlivní.

Až po dvanácti dnech tedy dorazili k tomu asteroidu, naložili členy týmu a odvezli je na Lunu. Cesta trvala pětadvacet dní a dala tak kacířům dost času, aby připravili další fázi dokončení. Lontred měl pak za úkol udržet členy týmu na Luně tak dlouho, jak jen to bude možné. Mezitím byla Koule nesmrtelnosti převezena na Mars, kde Bendor právě dokončoval svoji podzemní skrýš. Z Luny si nechal přivážet potřebný stavební materiál – a tohle právě později pomohlo Rousseauovi k jeho vypátrání. Další fází bylo sehnat několik desítek lidských obětí. O to se postaral taktéž Bendor – přišel do vesnice Normádů a přemluvil její obyvatele ke spolupráci. Ty, kteří souhlasili, nechal naživu a udělal z nich své služebníky. Ty, kteří odmítli, mu posloužili jako potřebné oběti. Během krvavého rituálu byla Koule nesmrtelnosti naplněna předposlední částí energie. Teď už jen zbývalo, aby se všichni kacíři sešli a vpustili do ní Černou symetrii.

Inkvizitor Charles Rousseau podával svému nadřízenému, Inkvizitoru Majorisovi Xavieru Petrusovi, svou verzi událostí na povrchu. Zmínil spor Kapitolu s Imperiálem, průběh vyšetřování, bitvu s Černou legií na povrchu, Paxtona. Až se konečně dostal k souboji s kacíři. Ten vyložil přesně, jak se udál. Inkvizitor ještě chvíli mluvil, ale neposlouchal se. Soustředil se na to, co se v chrámu vlastně stalo. Co se stalo na lodi Kartelu. Když držel ve své kajutě v ruce onu kouli a chystal se ji zničit, aby už nikdy nemohla nikomu padnout do rukou. Ani Bratrstvu, které je určitě plné kolaborantů s Černou legií. Ale když se tak díval do jejích hlubin, nepřišlo mu to jako úplně nejlepší nápad. Nejlépe udělá, když si tu kouli nechá a bude ji využívat sám. Bude tak mít jistotu, že nepadne do nesprávných rukou a poslouží správné věci – té jeho...